

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č. j.: KUOK 28777/2017

V Olomouci dne 17. března 2017

Sp. zn.: KÚOK/84849/2016/OSR/821

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Vladimír Urbánek

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, bylo dne 23. 8. 2016 doručeno usnesení Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen MMR) ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699, kterým se mj. pověřuje Krajský úřad Olomouckého kraje k projednání a rozhodnutí ve věci umístění stavby označené jako „Krajské integrované centrum využívání komunálních odpadů v Moravskoslezském kraji“ na pozemcích v k. ú. Karviná-Doly, Horní Suchá a Doubrava u Orlové v odvolacím řízení a současně se pověřuje Městský úřad Český Těšín k případnému novému projednání a rozhodnutí věci v prvostupňovém územním řízení.

Následně pak Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje, byla dne 14. 10. 2016 opatřením Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Odboru územního plánování, stavebního řádu a kultury (dále jen KÚMSK, OÚPSŘK), ze dne 12. 10. 2016, č. j.: MSK 132162/2016, postoupena odvolání **A)** spolku Spolek FRYGATO – EKO, IČ 75068354, se sídlem V Zákoutí 1135/3, Ráj, 734 01 Karviná, ze dne 8. 6. 2011, **B)** obce Stonava, IČ 00297658, se sídlem Stonava 730, 735 34 Stonava, ze dne 6. 6. 2011, **C)** statutárního města Havířov, IČ 00297488, se sídlem Svornosti 86/2, Město, 736 01 Havířov, ze dne 10. 6. 2011, **D)** obce Horní Suchá, IČ 00575917, se sídlem Sportovní 2/3, 735 35 Horní Suchá, zastoupené advokátkou Mgr. Sandrou Podskalskou, ze dne 14. 6. 2011, **E)** spolku Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic, IČ 15547779, se sídlem Údolní 567/33, Brno-město, 602 00 Brno, ze dne 26. 6. 2011, proti územnímu rozhodnutí Magistrátu města Karviné, Odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen Stavební úřad Karviná), ze dne 27. 5. 2011, č. j.: MMK/060304/2011, o umístění výše uvedené stavby, a současně s nimi i věcně příslušné spisy Stavebního úřadu Karviná a KÚMSK, OÚPSŘK.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán pověřený usnesením Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699, přezkoumal odvoláními napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu Karviná ze dne 27. 5. 2011, č. j.: MMK/060304/2011, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

a věc se vrací k novému projednání Městskému úřadu Český Těšín.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu:

KIC Odpady, a.s., IČ 28564111, se sídlem Klicperova 504/8, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava.

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, územního plánování a stavebního řádu (dále jen odvolací orgán), zjistil z předloženého správního spisu tyto skutečnosti.

Společnost KIC Odpady, a.s. (dále jen žadatel), zastoupená na základě substituční plné moci (doložená substituční plná moc ze dne 18. 1. 2011 byla platná do 31. 8. 2011 současně s plnou mocí ze dne 17. 1. 2011 udělenou zmocněnci UJV Řež, a. s., dřívější obchodní firma Ústav jaderného výzkumu Řež a.s.) společností TPO Group, a.s., dřívější obchodní firma Technoprojekt, a.s., (dále jen substitut), podala u Stavebního úřadu Karviná dne 30. 7. 2010 žádost o vydání rozhodnutí o umístění souboru staveb a změn staveb pod názvem „Krajské integrované centrum využívání komunálních odpadů v Moravskoslezském kraji“ na pozemcích parc. č. 6334/35, 6346/1, 6346/32, 6346/34, 6346/35, 6346/18, 6341/2, 6340/1, 6345/2, 6343/6, 6790, 6339, 6338/2, 6821/1, 6823, 2676, 6805/1, 6805/5, 6798/1, 1556/3, 1591/1, 1484/61, 1484/10, 1484/2, 1484/4, 6806/1, 6806/2, 6806/3, 301/1, 301/4, 308, 329, 346, 355, 356, 358, 359, 361, 363, 365, 412, 413, 414, 418, 423, 424, 425, 428, 485, 429, 432, 483, 3685/9, 473, 474, 678, 725, 726, 790, 795, 797, 802, 803, 805, 824, 729, 845/1, 6409, 434/2, 6360, 6361, 6362, 6369, 6373, 6374, 6382, 6386, 6387, 6388, 6389, 6395, 6396, 6398, 6402, 6473, 6267, 6285, 6286, 6287, 6289, 6290, 6334/6, 6335/1, 6346/30, 6346/36, 6334/1, 6346/31, 6787/1, 6703, 6696 v katastrálním území Karviná-Doly v obci Karviná, na pozemku parc. č. 3140/1 v katastrálním území Horní Suchá v obci Horní Suchá, na pozemcích parc. č. 1934/3, 1934/4, 1934/2, 1934/1, 1779/1, 1778, 1780, 1781, 1785, 5074/1 v katastrálním území Doubrava u Orlové v obci Doubrava, který obsahuje celkem 43 stavebních objektů a 29 provozních souborů (PS 1.01 je členěn na 7 dílčích provozních souborů a PS 2.01 je členěn na 5 dílčích provozních souborů) určených pro energetické využívání (spalování) komunálního odpadu. K žádosti doložila mj. dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí (dále též jen DŮR) ověřenou autorizovaným projektantem Ing. Lubomírem Hradilem. Uvedeným dnem bylo zahájeno řízení o podané žádosti. Žadatel pak svou žádost několikrát doplňoval o právními předpisy předepsané a Stavebním úřadem Karviná požadované náležitosti a doklady, naposledy dne 28. 2. 2011. Následně pak Stavební úřad Karviná opatřením ze dne 7. 3. 2011 oznámil účastníkům řízení, dotčeným orgánům a veřejnosti zahájení územního řízení a upozornil je, že námítky, závazná stanoviska a připomínky mohou uplatnit nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Současně nařídil veřejné ústní jednání a ohledání na místě na den 13. 4. 2011 a vyznamenal účastníky řízení, že mají možnost nahlédnout do podkladů rozhodnutí a vyjádřit se k nim před vydáním rozhodnutí, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a to ve dnech 15. 4. 2011 a 18. 4. 2011. V závěru provedeného řízení pak Stavební úřad Karviná vydal územní rozhodnutí ze dne 27. 5. 2011, kterým rozhodnul, podle ust. § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů účinném do 31. 12. 2011 (dále jen stavební zákon), a ust. § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění účinném do 28. 3. 2013 (dále jen vyhláška o podrobnější úpravě územního řízení), o umístění souboru staveb a změn staveb pod názvem „Krajské integrované centrum využívání komunálních odpadů v Moravskoslezském kraji“ na pozemcích parc. č. 6334/35, 6346/1, 6346/32, 6346/34, 6346/35, 6346/18, 6341/2, 6340/1, 6345/2, 6343/6, 6790, 6339, 6338/2, 6821/1, 6823, 2676, 6805/1, 6805/5, 6798/1, 1556/3, 1591/1, 1484/61, 1484/10, 1484/2, 1484/4, 6806/1, 6806/2, 6806/3, 301/1, 301/4, 308, 329, 346, 355, 356, 358, 359, 361, 363, 365, 412, 413, 414, 418, 423, 424, 425, 428, 485, 429, 432, 483, 3685/9, 473, 474, 678, 725, 726, 790, 795, 797, 802, 803, 805, 824, 729, 845/1, 6409, 434/2, 6360, 6361, 6362, 6369, 6373, 6374, 6382, 6386, 6387, 6388, 6389, 6395, 6396, 6398, 6402, 6473, 6267, 6285, 6286, 6287, 6289, 6290, 6334/6, 6335/1,

6346/30, 6346/36, 6334/1, 6346/31, 6787/1, 6703, 6696 v katastrálním území Karviná-Doly v obci Karviná, na pozemku parc. č. 3140/1 v katastrálním území Horní Suchá v obci Horní Suchá, na pozemcích parc. č. 1934/3, 1934/4, 1934/2, 1934/1, 1779/1, 1778, 1780, 1781, 1785, 5074/1 v katastrálním území Doubrava u Orlové v obci Doubrava, který obsahuje celkem 43 stavebních objektů a 29 provozních souborů (PS 1.01 je členěn na 7 dílčích provozních souborů a PS 2.01 je členěn na 5 dílčích provozních souborů) určených pro energetické využívání (spalování) komunálního odpadu (dále jen předmětný stavební záměr), a zároveň stanovil podmínky pro jejich umístění a projektovou přípravu a rozhodnul o námitkách účastníků řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podalo několik osob odvolání:

A) Odvolání ze dne 8. 6. 2011 podal spolek Spolek FRYGATO – EKO, *dřívější název FRYGATO – EKO*, (dále jen odvolatel A), ve kterém uvedl, že podává odvolání proti celé výrokové části, k čemuž dále mj. uvedl, že:

1. Stavební úřad Karviná řádně nevyhodnotil a nevypořádal jeho námitky, když se např. odvolal na stanovisko Ministerstva životního prostředí k dokumentaci EIA, přičemž ani to se řádně nezabývalo jeho námitkami a bez odůvodnění je „en bloc“ zamítlo; Stavební úřad Karviná postupoval stejně.

2. Pokud se Stavební úřad Karviná domnívá, že jeho argumenty o porušování zákonů nemůže kompetentně rozhodnout, nebo se odvolává na předchozí kladná stanoviska správních orgánů, pak je nutné si vyžádat posouzení kompetentních orgánů zabývajících se dodržováním uváděné porušované právní legislativy; trvá na tom, že dochází k porušování všech zákonů o ochraně čistoty ovzduší ve zdejších regionu, tj. zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně ovzduší) a nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší, ve znění pozdějších předpisů; Stavební úřad Karviná nevzal v úvahu ani argumentaci o 132 překročení imisních limitů PM₁₀ v Karviné v roce 2010 namísto 35 zákonem povolených a o trvalém vysokém překračování imisních limitů benzo(a)pyrénu; výstavbou záměru bezpochybně dojde jen k dalšímu zhoršení zdejšího znečištění ovzduší, což je v podstatě uvedeno v dokumentaci EIA; trvá na své námitce o porušování čl. 35 odst. 1 a čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, kterou Stavební úřad Karviná bagatelizuje.

V závěru odvolání uvedl, že se Stavební úřad Karviná nezabýval jeho námitkami a pouze jednostranně rozhodl, přičemž všechny jeho námitky jako nedůvodné zamítnul, a proto má důvodné podezření se domnívat, že Stavební úřad Karviná byl ve svém rozhodnutí značně předpojatý.

B) Odvolání ze dne 6. 6. 2011 podala obec Stonava (dále jen odvolatel B), ve kterém mj. uvedla, že:

1. Stavební úřad Karviná nesprávně vyhodnotil její námitky, a to námitku uvedenou v bodě 7.1, kdy namítala, že výstavba je v rozporu s obecně závaznou vyhláškou – územním plánem města Karviná; uvedla, že jde o stavbu, která má za následek zhoršení ovzduší, a že podle stanoviska EIA dojde ke zhoršení kvality ovzduší, avšak Stavební úřad Karviná konstatoval, že podle stanoviska EIA nedojde ke zhoršení kvality ovzduší na území města Karviná; toto vyhodnocení námitky je jednostranné, neobjektivní a tudíž nesprávné, neboť podle stanoviska EIA dojde ke zhoršení ovzduší ve vybraných parametrech znečištění.

2. Při vypořádání její námitky uvedené v bodě 7.3 je odkazováno na dikci EIA, ale v jiných záležitostech (např. námitka obce Horní Suchá uvedená v bodě 6.3) stanovisko EIA není bráno v úvahu a odkazuje se na stanovisko MŽP, a proto je takové hodnocení účelové, neprincipiální a neobjektivní; uvedla, že se nejde odvolávat na stanovisko EIA tam, kde je to ku prospěchu některých subjektů, a v jiných případech EIA ponechat stranou a odvolávat se na jiný dokument, který je protichůdný se stanoviskem EIA.

3. Stavební úřad Karviná evidentně zkrlesně vyhodnotil její námitku uvedenou v bodě 7.3 týkající se vypouštění vod obsahujících škodlivé látky, které zhorší již tak nedobrý a nadlimitní stav Karvinského a Soleckého potoka, když se tímto konkrétním argumentem nezabýval a pouze obecně konstatoval, že věc je řešena v rámci EIA a závazné stanovení limitů bude stanoveno v rámci integrovaného povolení; toto vyhodnocení je nekonkrétní a celou problematiku přesouvá na delší časově odlehle řešení, aniž byl vyhodnocen současný stav a přijat konkrétní závěr; námitka, že limity Karvinského a Soleckého potoka již dnes nevyhovují a znečištění se ještě zvýší, směřuje k projektu a projednávané problematice a při objektivním vyhodnocení důkazů jí mělo být vyhověno.

C) Odvolání ze dne 10. 6. 2011 podalo statutární město Havířov (dále jen odvolatel C), ve kterém uvedlo, že podává odvolání do všech částí rozhodnutí, k čemuž dále mj. uvedlo, že:

1. Územní rozhodnutí je vydáno v rozporu s ust. § 92 odst. 5 stavebního zákona, neboť neobsahuje náležitosti, jak jsou uvedeny v ust. § 9 vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení, konkrétně neobsahuje podmínky, kterými se zabezpečí soulad umístění předmětného souboru staveb s cíli a úkoly územního plánování, konkrétní urbanistické a architektonické podmínky pro zpracování projektové dokumentace, podmínky a požadavky vyplývající ze závazných stanovisek dotčených orgánů, a není z něho zřejmé, jaké pozemky jsou dotčeny jednotlivými částmi souboru staveb a změn staveb, zejména jejich stávající druh a využití.

2. Stavební úřad Karviná neposoudil řádně jeho námitky, a že nesouhlasí s důvody zamítnutí jeho námitek.

3. Odůvodnění rozhodnutí neobsahuje úvahy, kterými se Stavební úřad Karviná řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a zamítnutí uplatněných námitek.

D) Odvolání ze dne 14. 6. 2011 podala obec Horní Suchá (dále jen odvolatel D), ve kterém uvedla, že rozhodnutí a jeho výroky napadá v celém rozsahu, neboť nesouhlasí se zamítnutím všech jejích námitek, k čemuž dále mj. uvedla, že:

1. Vady procesu EIA a jeho výsledku zatěžující územní řízení a napadené rozhodnutí

Uvedla, že důležitým důvodem pro podání odvolání jsou vady samotného procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen proces EIA) prováděného podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen zákon o posuzování vlivů na ŽP), k předmětnému stavebnímu záměru a vady stanoviska Ministerstva životního prostředí (dále jen MŽP) k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ze dne 8. 6. 2010, č. j.: 50214/ENV/10 (dále jen stanovisko EIA); s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedla, že stanovisko podle ust. § 10 zákona o posuzování vlivů na ŽP není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, a že ho lze přezkoumávat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem, a proto důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí mohou být vady procesu EIA a vydaného stanoviska EIA, které zde existují, a proto stanovisko EIA a proces jemu předcházející tímto odvoláním napadá, přičemž odkázala na jednotlivé body svého vyjádření do procesu EIA k předmětnému stavebnímu záměru, na nichž trvá, a uvedla, že toto její vyjádření nebylo vypořádáno ze strany zpracovatele posudku ani v rámci stanoviska EIA správně a v souladu s právními předpisy.

2. Nezahrnutí všech relevantních podmínek stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí

S odkazem na ust. § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP uvedla, že do napadeného rozhodnutí měly být zahrnuty podmínky č. 4 (týkající se dohody se společností Dalkia Česká republika, a. s.) a č. 6 (týkající se dohod s dotčenými obcemi ve fázi přípravy záměru, mezinárodní dohody a ustanovení občanské komise) stanoviska EIA, což v daném případě Stavební úřad Karviná neučinil.

Dále uvedla, že podmínka č. 4 stanoviska EIA se váže mj. k námitce uvedené v jejím vyjádření k dokumentaci EIA a že zpracovatel posudku k ní (str. 47 posudku) uvedl, že

„Dle dostupných informací oznamovatel na přípravě smlouvy pracuje. Bez vyvedení tepelného výkonu do sítě CZT firmy Dalkia a.s. není záměr KIC realizovatelný. V takovém případě by záměr jak z hlediska vlivů na ŽP, tak z hlediska ekonomického nebyl reálný a ekologicky přijatelný.“ Z uvedeného v návaznosti na podmínku č. 4 stanoviska EIA pak dovodila, že taková podmínka měla být předmětem hodnocení stavebního úřadu v územním řízení z hlediska dosažení souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, a to zásadou zákonnosti, materiální pravdy, účelnosti a souladu zvoleného řešení s veřejným zájmem a jeho ochrany, stejně jako hospodárnosti a rychlosti řízení. Pokud je možná nedohoda se společností Dalkia Česká republika, a. s., z povahy věci zásadní překážkou realizovatelnosti předmětného stavebního záměru, pak je nutno ji považovat i za možnou překážku umístění tohoto záměru a proto je nutné plnění podmínky č. 4 prokazovat od počátku přípravných fází projektu, a tedy daná podmínka měla být stanovena již v napadeném rozhodnutí.

Dále uvedla, že podstatou podmínky č. 6 stanoviska EIA je povinnost žadatele dohodnout způsob, rozsah a zajištění předávání průběžných informací o stavu přípravy záměru dotčeným obcím, která není v daném případě plněna, neboť ve fázi územního řízení není dostatečně průběžně informována ze strany oznamovatele o aktuálním stavu přípravy předmětného stavebního záměru, přičemž „stav přípravy záměru“ bezpochyby zahrnuje i fázi přípravy záměru v rámci povolovacích procesů, má tedy i bezprostřední souvislost s předmětným územním řízením. Plnění této podmínky je proto nutné prokazovat ve všech fázích přípravy projektu, a tedy daná podmínka měla být zahrnuta již do napadeného rozhodnutí.

Dále má za to, že Stavební úřad Karviná nevedl dostatečné důvody, proč by tyto podmínky do napadeného rozhodnutí zahrnuté být neměly, resp. pouhé tvrzení, že se nejedná o podmínky pro umístění souboru staveb ani zpracování projektu, zde neobstojí, a proto považuje takové zdůvodnění napadeného rozhodnutí za zcela nedostatečné, a to zvláště za situace, kdy uvedené podmínky jsou z hlediska zásahu do jejích práv zcela zásadního charakteru, a Stavební úřad Karviná přitom v odůvodnění nijak nevedl, ve které (jiné) fázi povolování předmětného stavebního záměru by tyto významné podmínky měly být zapracovány, přestože je zřejmé, že do povolení pro tento záměr zapracovány z principu být musejí. Proto konstatovala, že Stavební úřad Karviná napadeným rozhodnutím porušil ust. § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP a ust. § 90 písm. e) stavebního zákona, neboť neposoudil předmětný stavební záměr z hlediska souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

3. Nevypořádání a nesprávné vypořádání námitek odvolatele

3.1 Uvedla, že nesouhlasí s tím, jak Stavební úřad Karviná vypořádal (zamítnul) její námitku č. 1, v níž trvala na svém stanovisku uvedeném ve vyjádření k dokumentaci EIA, v níž požadovala provádět svoz odpadu ze vzdálených lokalit po železnici, odklon dopravy ze silnice II/474 v úseku od hranice obce Horní Suchá se statutárním městem Havířov po křižovatku se silnicí II /475 a také vybudování opatření na silnicích II/475 a II/474, které budou částečně kompenzovat zhoršení dopravní situace, a z uvedeného důvodu skrze napadené rozhodnutí napadá i stanovisko EIA, neboť má důvodně za to, že jeho námitka týkající se nutnosti řešení zhoršené dopravní situace vyvolané předmětným stavebním záměrem ve vztahu k obci Horní Suchá, která bude záměrem bezprostředně negativně dotčena, nebyla dostatečně a správně zohledněna a vypořádána. Dále uvedla, že je třeba trvat na tom, že pokud má vybudování předmětného stavebního záměru opravdu sledovat cíl zlepšení životního prostředí, nelze akcentovat ekonomický zájem u jedné z dílčích činností záměru na úkor zhoršení životního prostředí, v tomto případě navýšením koncentrace silniční dopravy v hustě obydlené lokalitě, byť toto navýšení dopravy z pohledu Stavebního úřadu Karviná nemá mít zásadní vliv na kapacitu dopravy a kvalitu ovzduší, a že i když tento vliv nemusí být zásadní, ke zhoršení a tedy negativnímu vlivu by zde dojít mělo, s čímž nemůže souhlasit.

3.2 Uvedla, že se Stavební úřad Karviná vůbec nezabýval částí její námítky č. 2, v níž požadovala umístění monitorovací stanice na území obce Horní Suchá „na místě vhodném k tomuto účelu“, a s ohledem na to tvrdila, že napadené rozhodnutí je v dané části také nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dále má za to, že nevyhovění Stavebního úřadu Karviná požadovanému termínu umístění monitorovací stanice poukazuje na rozpor s § 90 písm. e) stavebního zákona, když stavební úřad neposoudil předmětný stavební záměr z hlediska souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení, a zopakovala, že území obce Horní Suchá má být potenciálními negativními vlivy provozu předmětného stavebního záměru nejvíce zasaženo, a z tohoto důvodu považuje za oprávněné, aby z důvodu průkazného vyhodnocení vlivů tohoto záměru na obec Horní Suchá a její obyvatele byla monitorovací stanice umístěna na vhodném místě v rámci jejího území již do doby vydání stavebního povolení.

3.3 Uvedla, že se Stavební úřad Karviná vůbec nezabýval její námitkou č. 3, v níž namítala rozdíly mezi informacemi uváděnými v dokumentaci EIA a v DÚR ohledně požadavku na trvalou odstávku 25 % výkonu Teplárny Karviná, když požadovala, aby tato odstávka byla trvale, definitivně a nevratně zajištěna jakýmkoliv způsobem, v opačném případě požadovala přepracování dokumentace EIA, a že tuto námitku nevypořádal (zamítnul), když uvedl, že námitka je směřována k dokumentaci EIA, a že vypořádání s touto námitkou je uvedeno v bodě č. 1.5 odůvodnění námitek. K tomu dále uvedla, že Stavební úřad Karviná zde odkazuje na vypořádání obsahově zcela jiné námítky odvolatele A, a proto tvrdila, že je napadené rozhodnutí v dané části také mj. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

3.4 Uvedla, že se Stavební úřad Karviná vypořádal nesprávně (zamítnul) s její námitkou č. 4, v níž vzhledem k očekávanému zvýšenému zatížení silnice II/474 zejména stavbou předmětného stavebního záměru požadovala, aby v dokumentaci pro stavební povolení bylo detailně řešeno zamezení znečištění této silnice vozidly vyjíždějícími z objektu této stavby, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že vzhledem k tomu, že se jedná o požadavek vyplývající z ust. § 19 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kde je stanoven zákaz znečišťovat silnice, je bezpředmětné tento zezávacit v podmínkách pro zpracování projektu, a zároveň uvedl, že tato povinnost je taktéž zakotvena v ust. § 24e odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška OPVÚ). K tomu dále uvedla, že v rámci své námítky nepožadovala pouze zakázat znečišťovat nebo poškozovat komunikace, ale uvedené v dokumentaci pro stavební povolení detailně řešit, což je požadavek ve smyslu ust. § 92 odst. 1 stavebního zákona a podle ust. § 9 odst. 2 písm. c) vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení, podle nichž stavební úřad územním rozhodnutím stanoví podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby.

3.5 Uvedla, že Stavební úřad Karviná v napadeném rozhodnutí postupoval v rozporu se zákonem, když se odmítnul zabývat (zamítnul) její odůvodněnou námitkou č. 5, v níž požadovala v územním řízení řešit výši platby za likvidaci komunálního odpadu (ad a), okolnost, že kompenzace za ekologickou újmu vůči občanům musí být v přímé úměře k výši ovlivnění životního prostředí předmětným stavebním záměrem (ad b) a požadavek kompenzace vlastníků nemovitostí v okolí stavby, kteří budou omezeni na svých vlastnických právech (ad c), když v odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. uvedl, že se jedná o smluvní vztahy, které nepřísluší řešit stavebnímu úřadu, a že se nejedná o námítky územně či stavebně technické, respektive veřejnoprávní, a nejsou podmínkami pro umístění záměru či zpracování projektu. K tomu dále uvedla, že svými námitkami namítala zásah do svých vlastnických práv, práva na pokojné užívání vlastního majetku včetně snížení pohody bydlení, respektive kvality prostředí (také vlastníků z obce Horní Suchá dotčených záměrem), a že není realitou, že stavební úřad není oprávněn řešit uvedenou otázku a s nimi související zásahy do jejich práv, přičemž otázka snížení ceny

nemovitosti je legitimní občanskoprávní námitkou, o níž si stavební úřad mohl sám učinit úsudek, a jí měl náležitě poučit o možnosti uplatnění tzv. sousedských práv podle ust. § 127 občanského zákoníku. K pojmu „pohoda bydlení“ či „kvalita prostředí“ pak s odkazem na stanovisko MMR č. j.: 21280/99-32 uvedla, že se jedná o souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, respektive aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení, přičemž je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací apod.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod., a že nové stavebně správní předpisy již pojem „pohoda bydlení“ nepoužívají a pracují s pojmem „kvalita prostředí“, ten však obsahově naplňuje stejná kritéria jako „pohoda bydlení“. V souvislosti s těmito pojmy též citovala z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 2. 2. 2006, č. j.: 2 As 44/2005-116 (např.: „...pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech... ..správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže zcela obstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat...“), přičemž mj. uvedla, že uvedený soud v tomto rozsudku odkázal na stejné principy pohody bydlení, které zmínilo MMR ve svém stanovisku. Zároveň pak tvrdila, že Stavební úřad Karviná pochybil, když se odmítl zabývat její odůvodněnou námitkou o zásahu do vlastnických práv a snížení ceny nemovitostí, tyto nijak neposuzoval a nezkoumal, zda je v předmětném případě kvalita prostředí zajištěna, protože je napadené rozhodnutí v dané části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

4. Nezahrnutí obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů do výroku napadeného rozhodnutí

Uvedla, že Stavební úřad Karviná, v rozporu s požadavky § 149 správního řádu a § 9 odst. 2 písm. d) vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení, nezahrnul všechny podmínky a požadavky vyplývající z obsahu všech závazných a koordinovaných závazných stanovisek, která byla podkladem pro napadené rozhodnutí, do jeho výrokové části. Dále uvedla, že Stavební úřad Karviná sice obsah vybraných (nikoliv však všech) podmínek plynoucích ze závazných stanovisek k předmětnému stavebnímu záměru uvedl do výroku napadeného rozhodnutí, ale již nezmínil, ze kterých závazných stanovisek tyto podmínky plynou, a uvedené pak uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, případně v poučení účastníků, což považuje za rozpor s právními předpisy. K tomu odkázala na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j.: 9 As 88/2008-301, ze kterého též citovala (např.: „...Nešlo tedy o případ řetězících se aktů vydávání závazných stanovisek, kde, pokud tak výslovně stanoví zákon, žádná úvaha stavebnímu úřadu ve vztahu k příslušnému úseku veřejné správy nepřísluší. ...opačný závěr bude platit v okamžiku, kdy nejde o stanovisko závazné, a kdy rozhodující orgán, který vydává konečné rozhodnutí, je oprávněn i s ohledem na úsek veřejné správy ve stanovisku zachycený realizovat určitou míru vlastní úvahy.“). Dále uvedla, že Stavební úřad Karviná naopak do výroku napadeného rozhodnutí např. stanovil jako podmínku č. 11, že do projektu budou zapracovány požadavky statutárního města Karviné vyplývající z vyjádření ze dne 10. 9. 2009, pod č. j.: MMK/118049/2009, tedy jmenovitě uvedl zdroj stanovené podmínky, ačkoliv o vyjádřeních – na rozdíl od závazných stanovisek – je stavební úřad oprávněn si udělat názor sám a následně je (částečně) zahrnout či nezahrnout do výroku rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je tudíž navíc velmi nepřehledné, když v případě většiny podmínek v něm stanovených není ve výroku uvedeno, na základě jakého (závazného) stanoviska či jiného podkladu byla tato podmínka do rozhodnutí převzata a z odůvodnění není zřejmé, jaké konkrétní podmínky závazných stanovisek z jakého důvodu nebyly do napadeného

rozhodnutí zahrnutý. Příkladmo pak odkázala na závazné stanovisko Obecního úřadu Horní Suchá ze dne 30. 3. 2011, zn.: OÚHS/524/2011/Kýv, kde jeho úvodní podmínce, týkající se návozu odpadu a návratu vyprázdněných vozidel přes centrum obce Horní Suchá, Stavební úřad Karviná nevyhověl, a tvrdila, že stavební úřad zde nebyl oprávněn uplatnit svou vlastní úvahu, ale naopak byl povinen se závazným stanoviskem řídit a převzít jeho obsah do výroku rozhodnutí, v souladu s § 149 odst. 1 správního řádu, a že toto konstatování je platné pro všechna (koordinovaná) závazná stanoviska, jejichž obsah (podmínky a požadavky) stavební úřad do výroku rozhodnutí v rozporu se zákonem nepřevzal.

5. Nesprávnost či nezákonnost závazných stanovisek dotčených orgánů

Uvedla, že ve smyslu ust. § 149 odst. 4 správního řádu také napadá obsah níže uvedených závazných a koordinovaných závazných stanovisek, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

5.1 Koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen KÚMSK, OŽPZ) ze dne 22. 7. 2010, sp. zn.: ŽPZ/27852/2010/Šub.

Uvedla, že v bodě č. 6 tohoto koordinovaného závazného stanoviska je uvedeno, že KÚMSK vyloučil vliv na EVL a PO již stanoviskem ze dne 26. 1. 2009, č. j.: MSK 13539/2009 (není součástí spisu), tedy v době, kdy se objektivně nemohl seznámit s DÚR k předmětnému stavebnímu záměru, a proto má za to, že KÚMSK byl povinen vydat nové stanovisko v rámci koordinovaného závazného stanoviska, a to na podkladě DÚR a stanoviska EIA. Jelikož tento požadavek nebyl dodržen, jsou výrok, obsah i důvody tohoto koordinovaného závazného stanoviska v rozporu se zákonem. K tomu dále uvedla, že z ust. § 4 odst. 6 stavebního zákona vyplývá, že pokud je dotčeným orgánem podle zvláštních právních předpisů tentýž orgán veřejné správy, je povinen vydat jedno koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko. Pouze v případě, kdy by podle názoru koordinátora nebyly v konkrétním případě splněny požadavky § 4 odst. 6 stavebního zákona, by měl ten, kdo hájí dílčí veřejný zájem, přikročit k tomu, že vydá samostatné (negativní) závazné stanovisko.

Dále uvedla, že v bodě č. 8 tohoto koordinovaného závazného stanoviska je uvedeno, že KÚMSK vydá závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší k umístění stavby stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší v samostatném řízení, přičemž má opět za to, že KÚMSK byl povinen vydat závazné stanovisko v rámci koordinovaného závazného stanoviska a nikoliv samostatným závazným stanoviskem, a konstatovala, že závazné stanovisko nemůže být (závazným) podkladem pro koordinované závazné stanovisko. Rovněž má důvodně za to, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem, a že souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí, je sporná z hlediska vázanosti příslušného orgánu názorem dotčeného orgánu, zvláště je-li tento názor vyjádřen hned ve dvou aktech téhož správního orgánu. Dále uvedla, že Stavební úřad Karviná v napadeném rozhodnutí (str. 24) uvedl, že požadavku, který se týká vydání závazného stanoviska, bylo vyhověno doložením závazného stanoviska KÚMSK ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010, které je součástí spisu, avšak zároveň uvedla, že předmětné závazné stanovisko není vůbec stavebním úřadem v napadeném rozhodnutí uvedeno mezi podklady pro rozhodnutí, a dále uvedla, že v rozporu se zákonem Stavební úřad Karviná nepřevzal podmínky tohoto závazného stanoviska do podmínek napadeného rozhodnutí, což je o to závažnější, že podmínka č. 4 zmíněného závazného stanoviska (týká se aktualizace doplňkového imisního měření, jeho doby a místa, a dále stanovení rozsahu, způsobu a harmonogramu následných imisních měření) de facto odpovídá jejím požadavkům v námitce č. 2, kterou však Stavební úřad Karviná zamítl, což dále podporuje její argumentaci uvedenou v bodě 3.2 jejího odvolání

a poukazuje na postup Stavebního úřadu Karviná v rozporu s § 9 odst. 2 písm. c) vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení. K tomu dále uvedla, že aktuální judikatura NSS podporuje závěr, že stanovisko EIA musí být podkladem i pro jednotlivá správní rozhodnutí a závazná stanoviska, na která navazují rozhodnutí další (zde zveřejněn rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2010, č. j.: 9 As 15/2010-110), a že judikatura NSS vykládá § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP tak, že stanovisko EIA má být povinným podkladem i v řízení o vydání dalších, ve vztahu k územnímu rozhodnutí či stavebnímu povolení tzv. „podkladových rozhodnutí“, jako jsou například povolení orgánu ochrany ovzduší ke stavbě zdrojů znečištění ovzduší (§ 17 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ovzduší) nebo souhlas k provozování zařízení pro nakládání s odpady (§ 14 odst. 1 zákona o odpadech). Totéž platí i ve vztahu k podkladovým aktům, které jsou vydávány ve formě závazných stanovisek, tedy i ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku.

Dále uvedla, že v bodě č. 11 tohoto koordinovaného závazného stanoviska je uvedeno, že k zákonu č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), bylo vydáno závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, dne 13. 9. 2010 pod sp. zn. ŽPZ/35811/2010/Flu, z jehož odůvodnění plyne, že jeho podkladem nebylo stanovisko EIA na předmětný stavební záměr, a dále že součástí spisu je také předcházející závazné stanovisko KÚMSK k umístění stavby v chráněném ložiskovém území ze dne 3. 12. 2009, č.j. MSK 175783/2009, které pak není vůbec Stavebním úřadem Karviná v napadeném rozhodnutí zmíněno mezi podklady pro rozhodnutí, ačkoliv fakticky podkladem pro napadené rozhodnutí bylo. Zároveň uvedla, že má za to, že KÚMSK byl povinen vydat zmíněné stanovisko v rámci koordinovaného závazného stanoviska, což nebylo dodrženo.

5.2 Čtyři koordinovaná závazná stanoviska Magistrátu města Karviná (dále jen MMK), ze dne 12. 8. 2010, a to č. j.: MMK/096327/2010/02, č. j.: MMK/095851/2010/05, č. j.: MMK/096322/2010/02, č. j.: MMK/096326/2010/02.

Uvedla, že MMK byl povinen vydat pouze jedno koordinované stanovisko k celému předmětnému stavebnímu záměru a nikoliv čtyři samostatná koordinovaná stanoviska, v nichž se vyjadřoval k jednotlivým dílčím částem předmětného stavebního záměru z hlediska naplnění shodných veřejných zájmů, neboť tak postupoval v rozporu s § 4 odst. 6 stavebního zákona. K tomu dále uvedla, že takovým rozčleněním celého předmětného stavebního záměru na jeho dílčí části nebylo možné naplnit zákonné požadavky kladené na koordinované závazné stanovisko a na nutnost zahrnutí požadavků na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které MMK hájí, ve vztahu k předmětnému stavebnímu záměru jako celku, a že z hlediska zásahu do jejich práv takovýto postup způsobuje značnou zmatečnost až nepřezkoumatelnost. Dále uvedla, že není v souladu se zákonem, když je v koordinovaném závazném stanovisku uveden požadavek na žadatele, aby požádal o vydání samostatného závazného stanoviska, a že např. k umístění stavby ve vzdálenosti 50 m od okraje lesa byla MMK vydána dvě samostatná závazná stanoviska (ze dne 26. 7. 2010, č. j.: MMK 095857/2010 a č. j.: MMK 095865/2010), také k dílčím částem předmětného stavebního záměru, přičemž jejich obsah není uveden ve výrokové části napadeného rozhodnutí, pouze jsou zmíněna v odůvodnění, a v dalším odkázala na svou výše uvedenou argumentaci týkající se nutnosti vydání pouze jednoho koordinovaného závazného stanoviska a nemožnosti souběhu závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska v téže věci.

5.3 Závazné stanovisko – souhlas k umístění stavby ve vzdálenosti 50 m od okraje lesa Magistrátu města Havířova ze dne 28. 7. 2010, č. j.: OŽP/79663/Tih/2010.

Uvedla, že toto závazné stanovisko je v rozporu s právními předpisy, neboť jeho odůvodnění je zcela nedostatečné a lakonické, když neobsahuje, ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, dostatečné a přezkoumatelné důvody pro souhlas, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Dále uvedla, že podkladem tohoto závazného stanoviska nebylo stanovisko EIA na předmětný stavební záměr.

6. Závěr

S odkazem na vše výše uvedené shrnula, že napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející trpí vážnými vadami, rozhodnutí je nesprávné a není v souladu s požadavky právních předpisů. Dále napadla vady procesu EIA a stanoviska EIA a dále namítla, že Stavební úřad Karviná nezahrnul všechny relevantní podmínky stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí. Stavební úřad Karviná také nesprávně, nedostatečně či vůbec nevypořádal její důvodné námitky. Předmětný stavební záměr nebyl podle § 90 písm. e) stavebního zákona vyhodnocen s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů, když Stavební úřad Karviná mj. nepřevzal do výroku rozhodnutí všechny podmínky všech závazných stanovisek, která byla podkladem pro rozhodnutí, a z hlediska souladu s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Dále též napadla obsah vybraných závazných stanovisek. Proto požaduje, aby bylo napadené rozhodnutí odvolacím orgánem zrušeno a vráceno stavebnímu úřadu k novému projednání.

E) Odvolání ze dne 26. 6. 2011 podal spolek Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic (dále jen odvolatel E), ve kterém uvedl, že rozhodnutí a jeho výroky napadá v celém rozsahu, neboť nesouhlasí se zamítnutím všech jeho námitek a namítá rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy a nesprávnost napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, k čemuž dále mj. uvedl, že:

1. Systémová podjatost úřadu

Uvedl, že znovu vznáší námitku systémové podjatosti úředníků Magistrátu města Karviná (dále jen MMK) i Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen KÚMSK) na základě informací, že statutární město Karviná získá vysoké finanční kompenzace za vybudování spalovny komunálního odpadu na svém území (viz www.ceskenoviny.cz, ze dne 14. 4. 2011). K tomu uvedl, že situaci, kdy správní orgán vykonávající přenesenou působnost, který je zároveň orgánem obce nebo kraje, rozhoduje v řízení, jehož je tato korporace účastníkem (statutární město Karviná i Moravskoslezský kraj jsou akcionářem žadatele), považuje za systémovou podjatost, a že je zcela odůvodněné v této situaci uvažovat o podjatosti všech úředních osob, které jsou k účastníkovi (jak statutárnímu městu Karviná, tak úřadu Moravskoslezského kraje) v zaměstnaneckém vztahu, tedy v pozici podřízenosti a závislosti k jeho orgánům, a jejichž postavení se vyznačuje celou řadou vazeb charakteristických obecně pro vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, mimo jiné například povinností zaměstnance dbát pokynů svých nadřízených nebo ekonomickou závislostí na zaměstnavateli. Existence těchto skutečností může u těchto úředních osob v případech rozhodování o žádosti jejich zaměstnavatele zakládat zájem na takovém výsledku řízení, který bude pro žadatele příznivý. V této souvislosti odkázal na usnesení NSS č. j.: 1 As 79/2009-141 a usnesení rozšířeného senátu NSS č. j.: 1 As 79/2009-165. Dále pak uvedl, že nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí v části týkající se jeho námitek podjatosti všech úředníků MMK a kraje zopakované v rámci veřejného ústního jednání, přičemž o údajné „nepodjatosti“ opět „rozhodl“ úředník statutárního města Karviné.

2. Nezpracování podmínek stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí

Uvedl, že Stavební úřad Karviná nevyhověl podmínkám pod body č. 4 a 6, které jsou ve stanovisku EIA zařazeny mezi podmínky pro fázi přípravy, a které se týkají dohody se společností Dalkia Česká republika, a. s., dohod s dotčenými obcemi ve fázi přípravy záměru, mezinárodní dohody a ustavení občanské komise, a že trvá na tom, že obě podmínky musí být do napadeného rozhodnutí zahrnuty. K tomu uvedl, že bez vyvedení tepla do CZT firmy Dalkia Česká republika, a. s., (dle podmínky č. 4) dojde ke zvýšení znečištění ovzduší v oblasti a předmětný stavební záměr nebude zařízením pro energetické využití odpadů, ale pouhým zařízením na odstraňování odpadů (spalovnou), což by znamenalo výraznou změnu doposud projednávaného projektu. Dále uvedl, že

není naplněno průběžné informování o stavu přípravy záměru (v průběhu období od zveřejnění stanoviska EIA do uvedení zařízení do provozu) dotčených obcí a veřejnosti v rámci občanské komise (dle podmínky č. 6), a že odmítá argumentaci Stavebního úřadu Karviná, že toto není příslušný řešit, neboť v důsledku toho přišel o právo na informace, které v přípravné fázi projektu obcím a občanům zaručilo stanovisko EIA, přičemž Stavební úřad Karviná nestanovil ani ve které jiné fázi přípravy projektu má být toto jeho právo naplněno. K tomu pak uvedl, že Stavební úřad Karviná porušil § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP a § 90 písm. e) stavebního zákona, protože neposoudil předmětný stavební záměr z hlediska souladu s ochranou práv a právem účastníků řízení.

3. Pochybný proces EIA

Uvedl, že má výhrady k procesu EIA a z něj vyplývajícímu stanovisku EIA, a proto odkázal na své připomínky vznesené v rámci procesu EIA, které nebyly zpracovatelem posudku ani v rámci stanoviska EIA správně a v souladu s právními předpisy vypořádány. K tomu pak uvedl, že napadá proces EIA i stanovisko EIA, přičemž poukázal na právní názor NSS uvedený v rozsudku ze dne 29. 8. 2007, č. j.: 1 As 13/2007-63, že stanovisko EIA lze přezkoumat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem.

4. K vypořádání námítky „Nedostatečný biologický průzkum v dotčené lokalitě“

Uvedl, že při vypořádání této námítky došlo ze strany Stavebního úřadu Karviná k pochybení, když v rámci této námítky podával žádost, podle § 45 správního řádu, o vyjádření AOPK k možnosti ovlivnění předmětného stavebního záměru na znečištění lokality a populaci ohrožené Vážky plavé, na kterou nedostal při veřejném ústním jednání odpověď, a když Stavební úřad Karviná ani nepřerušil řízení, podle § 64 správního řádu, do doby, než bude na jeho žádost odpovězeno, ani ho o tom nepoučil. Dále uvedl, že vzhledem k pravděpodobné přítomnosti vzácné a ohrožené Vážky plavé v nádrži Mokroš trvá již od počátku procesu EIA na provedení podrobného biologického průzkumu, a že tento musí být proveden před rozhodnutím o umístění předmětného stavebního záměru. Zároveň uvedl, že skutečnost, že je potřeba zjistit přítomnost zvláště chráněných druhů v daném území, je potvrzena podmínkou č. 3.6 napadeného rozhodnutí, která požaduje nejméně 15 dní před zahájením stavebních prací zajistit odborný aktuální přírodovědný průzkum a případně provést transfer nalezených jedinců méně mobilních zvláště chráněných druhů na náhradní lokality, přičemž upozornil, že k této podmínce chybí v napadeném rozhodnutí povolení k provedení tohoto transferu.

5. K vypořádání námítky „Nedostatečné zjištění imisní koncentrace znečišťujících látek“

Uvedl, že při vypořádání této námítky došlo ze strany Stavebního úřadu Karviná k pochybení, když v rámci této námítky podával žádost, podle § 45 správního řádu, o vyjádření Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, zda takto znečištěné prostředí unese další zátěž, kterou přinese předmětný stavební záměr, na kterou nedostal při veřejném ústním jednání odpověď, a když Stavební úřad Karviná ani nepřerušil řízení, podle § 64 správního řádu, do doby, než bude na jeho žádost odpovězeno, ani ho o tom nepoučil. Dále uvedl, že požaduje již od procesu EIA toto měření jako jeden z důležitých podkladů k projednávanému záměru a i nadále trvá na jeho provedení. Zároveň uvedl, že skutečnost, že je toto měření potřebné, je potvrzena podmínkou č. 3.2 napadeného rozhodnutí, která požaduje toto měření jako podklad k žádosti o stavební povolení, přičemž je přesvědčen, že imisní koncentrace jedné z nejtoxičtějších látek – PCDD/F - musí být proveden před rozhodnutím o umístění předmětného stavebního záměru v této lokalitě, protože právě umístění stavby v tomto území může naměřené imisní koncentrace dále zvýšit a dále zatížit dané území.

6. K nevypořádání námítky „Nezvyšovat znečištění ovzduší“

Uvedl, že při vypořádání této námítky došlo ze strany Stavebního úřadu Karviná k pochybení, když v rámci této námítky podával žádost, podle § 45 správního řádu, o vyjádření Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, zda takto znečištěné prostředí unese další zátěž, kterou přinese předmětný stavební záměr, na kterou nedostal

při veřejném ústním jednání odpověď, a když Stavební úřad Karviná ani nepřerušil řízení, podle § 64 správního řádu, do doby, než bude na jeho žádost odpovězeno, ani ho o tom nepoučil. Dále uvedl, že je přesvědčen, že dané území již nesmí být zatíženo dalším zdrojem znečištění ovzduší.

7. K nevypořádání námítky „Nezvyšovat dopravní zátěž území v průběhu realizace a provozu spalovny“

Uvedl, že nesouhlasí s vypořádáním této námítky, neboť Stavební úřad Karviná nevzal v úvahu, že závazné stanovisko Obecního úřadu Horní Suchá ze dne 30. 3. 2011, zn.: OÚHS/524/2011/Kýv, požadovalo neumožnit návoz odpadu a návrat vyprázdněných vozidel přes centrum obce Horní Suchá. Dále uvedl, že toto závazné stanovisko podporuje jeho námítku a mělo být začleněno do napadeného rozhodnutí.

8. K nevypořádání námítky „Nezvyšovat nadlimitní hlukové zatížení“

Uvedl, že nesouhlasí s vypořádáním této námítky, když ji Stavební úřad Karviná sice zamítnul, ale v podmínce č. 9 uvedl, že projekt bude obsahovat aktualizovanou hlukovou studii, a že doklad o jejím projednání s Krajskou hygienickou stanicí Moravskoslezského kraje bude doložen k žádosti o stavební povolení u příslušného stavebního úřadu. Dále uvedl, že je přesvědčen, že hluková studie je důležitým podkladem pro rozhodnutí o umístění stavby, a že odložení provedení této studie až jako podklad pro stavební povolení není v pořádku, neboť dané území již nesmí být zatíženo dalším zdrojem hluku a případná stavba předmětného stavebního záměru musí být umístěna tak, aby nezvyšovala hlukové zatížení.

9. K nevypořádání námítky „Nezvyšovat znečištění vod v Karvinském potoce, Soleckém potoce, ani nádrži Mokroš“

Uvedl, že nesouhlasí s vypořádáním této námítky, neboť limity znečištění Karvinského i Soleckého potoka již nyní nevyhovují normám a umístěním předmětného stavebního záměru se znečištění dále zvýší. Dále uvedl, že je přesvědčen, že oba jmenované vodní toky nemohou být znečištěny více, a že dané území je pro umístění předmětného stavebního záměru nevhodné.

10. Nezahrnutí obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů do výroku napadeného rozhodnutí

Uvedl, že Stavební úřad Karviná do výroku napadeného rozhodnutí nezahrnul obsah závazných stanovisek dotčených orgánů, např. když nevyhověl podmínce závazného stanoviska Obecního úřadu Horní Suchá ze dne 30. 3. 2011, zn.: OÚHS/524/2011/Kýv, týkající se návozu odpadu a návratu vyprázdněných vozidel přes centrum obce Horní Suchá. K tomu uvedl, že Stavební úřad Karviná nebyl oprávněn závaznému stanovisku nevyhovět, ale měl se jím řídit a převzít jeho obsah do výroku napadeného rozhodnutí v souladu s § 149 odst. 1 správního řádu. Dále uvedl, že obdobně Stavební úřad Karviná nepřevzal do napadeného rozhodnutí podmínky závazného stanoviska KÚMSK ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010, které navíc vůbec není v napadeném rozhodnutí uvedeno mezi podklady pro rozhodnutí. Dále pak uvedl, že podle § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, a Stavební úřad Karviná je tedy povinen se závaznými stanovisky řídit, a to platí pro všechny podmínky a požadavky závazných stanovisek, která Stavební úřad Karviná nepřevzal do výroku napadeného rozhodnutí.

11. Nezákonnost závazného stanoviska dotčeného orgánu

Uvedl, že koordinované závazné stanovisko k DÚR vydané KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, sp. zn.: ŽPZ/27852/2010/Šub, je v rozporu se zákonem, neboť v bodě č. 6 tohoto koordinovaného závazného stanoviska je uvedeno, že byl vyloučen vliv na EVL a PO již stanoviskem č. j.: MSK 13539/2009, ze dne 26. 1. 2009, které navíc není součástí spisu, kdy se ale KÚMSK ještě nemohl seznámit s DÚR k předmětnému stavebnímu záměru. K tomu uvedl, že KÚMSK je povinen vydat stanovisko na základě DÚR a na

základě stanoviska EIA, což se nestalo, a že stanovisko EIA musí být podkladem i pro jednotlivá správní rozhodnutí a závazná stanoviska, na která navazují rozhodnutí další.

12. Závěr

Uvedl, že se odvolává proti napadenému rozhodnutí a řízení, protože v nich shledal vážné vady a rozhodnutí považuje za nesprávné a v rozporu s požadavky právních předpisů. Dále uvedl, že napadá systémovou podjatost Stavebního úřadu Karviná i KÚMSK, dále nezpracování podmínek EIA do napadeného rozhodnutí, vady procesu EIA a stanoviska EIA. Dále namítnul, že nebyla zahrnuta závazná stanoviska dotčených orgánů do výroku napadeného rozhodnutí a upozornil na nezákonnost a obsah závazného stanoviska dotčeného orgánu. Dále uvedl, že Stavební úřad Karviná také vůbec nevypořádal jeho důvodné námítky týkající se daného území (ať už se jedná o podrobný biologický průzkum zaměřený na pravděpodobnou přítomnost ohroženého druhu, nebo o imisní koncentraci toxických látek, zvýšenou dopravní zátěž, zvýšené hlukové zatížení, nebo zvýšené znečištění vodních toků), a proto požaduje, aby bylo napadené rozhodnutí odvolacím orgánem zrušeno a vráceno stavebnímu úřadu k novému projednání.

F) Odvolání ze dne 10. 6. 2011 podali společně Ing. Alena Kasanová a Mgr. Miroslav Chlubna (dále jen odvolatel F). O tomto odvolání již bylo rozhodnuto bylo (zamítnuto jako odvolání nepřipustné) rozhodnutím KÚMSK, OÚPSŘK, ze dne 5. 9. 2011, č. j.: MSK 154676/2011, které nabylo právní moci dne 9. 9. 2011, a proto se odvolací orgán tímto odvoláním již dále nezabýval.

G) Odvolání ze dne 11. 6. 2011 podal spolek OPS, (dále jen odvolatel G). O tomto odvolání již bylo rozhodnuto (bylo zamítnuto jako odvolání nepřipustné) rozhodnutím KÚMSK, OÚPSŘK, ze dne 5. 9. 2011, č. j.: MSK 154264/2011, které nabylo právní moci dne 14. 9. 2011, a proto se odvolací orgán tímto odvoláním již dále nezabýval.

H) Odvolání ze dne 27. 6. 2011 podal pobočný spolek Arnika – Centrum pro podporu občanů (dále jen odvolatel H). O tomto odvolání již bylo rozhodnuto (bylo zamítnuto) rozhodnutím KÚMSK, OÚPSŘK, ze dne 18. 10. 2012, č. j.: MSK 99212/2012, které nabylo právní moci dne 17. 9. 2013, a proto se odvolací orgán tímto odvoláním již dále nezabýval.

Stavební úřad Karviná pak opatřením ze dne 17. 6. 2011 vyrozuměl ostatní účastníky řízení o podaných odvoláních odvolatelů A, B, C, D a G, zaslal jim jejich stejnopisy a vyzval je, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřili. Této možnosti využil žadatel, který prostřednictvím substituta ve vyjádření ze dne 27. 6. 2011 uvedl zejména tyto skutečnosti. K odvolání odvolatele A mj. uvedl, že se Stavební úřad Karviná odvolatelovými námítkami zabýval a rozhodl o nich, a pokud tak učinil s odkazem na zákon o posuzování vlivů na ŽP, tak postupoval zcela v souladu s ust. § 10 odst. 4 téhož zákona. Dále uvedl, že složení komunálních odpadů je již několik let sledováno v rámci pravidelných rozborů a výsledky analýz potvrzují, že se dlouhodobě skutečné hodnoty pohybují v mezích uváděných v BREF (*jedná se o referenční dokument o nejlepších dostupných technikách*), jež vycházejí ze statistik sledování chemického složení komunálního odpadu v Německu, a že text DÚR (Souhrnná technická zpráva, str. 118) tento fakt potvrzuje s odkazem na výsledky rozborů v ČR provedené VŠB TU Ostrava. Dále uvedl, že Stavebnímu úřadu Karviná byly doloženy všechny potřebné doklady, včetně vyjádření všech dotčených orgánů, a že pokud Stavební úřad Karviná rozhodl podle stanovisek a závazných stanovisek dotčených orgánů, tak postupoval zcela správně a v souladu se zákony, zejména správním řádem a stavebním zákonem. Dále uvedl, že podmínky uvedené ve stanovisku EIA byly v DÚR respektovány a také byly převzaty do napadeného rozhodnutí, a dále že všechna stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů byla v rámci územního řízení zohledněna. Dále uvedl, že problematika ovzduší byla z různých pohledů posuzována v rámci procesu EIA, a že všechny relevantní připomínky a doporučení byly

promítnuty do podmínek stanoviska EIA, které byly respektovány v následné DÚR a v napadeném rozhodnutí.

K odvolání odvolatele B mj. uvedl, že stanovisko EIA z hlediska ovzduší vyhodnotilo, že celkový vliv předmětného stavebního záměru nebude z hlediska ovlivnění imisní situace významný, dokonce se projeví z hlediska emisí do ovzduší pozitivně. Dále uvedl, že z hlediska územního plánu je v DÚR (Průvodní zpráva, kapitola 1 článek c)) doloženo, že výstavba není v rozporu s územním plánem města Karviné. Dále uvedl, že odpadní vody z procesu mokrého čištění spalin budou z pohledu obsahu škodlivin spolehlivě vyčištěny v souladu s požadavky zákona o vodách a s požadavky správce toku z hlediska solnosti před jejich následným vypouštěním do recipientu – Karvinského potoka, a že do Soleckého potoka budou odváděny pouze dešťové vody, a to přes vsakovací pole. Dále uvedl, že množství vypustí vyčištěných technologických odpadních vod do Karvinského potoka představuje maximálně 80000 m³/rok, průměrně však 56000 m³/rok, a že se jedná o vodu srovnatelné kvality s vodou čerpanou do Karvinského potoka z dolů, která je dnes vypouštěna v množství 3,8 mil. m³/rok, takže navýšení představuje v průměru cca 3,5 % proti současnému stavu, a že spolu s vyčištěnými technologickými odpadními vodami budou do Karvinského potoka odváděny i vyčištěné splaškové vody v průměrném množství 0,40 l/s, tj. 1130 m³/rok. Dále uvedl, že problematika vypouštění odpadních vod do vodních toků byla řešena v rámci procesu EIA a je zohledněna v podmínkách stanoviska EIA, které jsou v DÚR respektovány a aplikovány. Dále uvedl, že k předmětnému stavebnímu záměru bylo vydáno souhlasné stanovisko EIA obsahující podmínky, které byly v DÚR respektovány, případně převzaty do napadeného rozhodnutí, a že stanovisko EIA a potažmo navazující rozhodnutí, včetně napadené rozhodnutí, řeší vlivy předmětného stavebního záměru na životní prostředí, případně se tím ještě budou příslušné orgány zabývat v dalších navazujících řízeních, např. v řízení o vydání integrovaného povolení, a že všechna stanoviska či závazná stanoviska příslušných dotčených orgánů byla v rámci územního řízení zohledněna. Dále uvedl, že Stavební úřad Karviná postupoval v souladu se zákony, zejména správním řádem a stavebním zákonem, když v rámci územního řízení a napadeného rozhodnutí zohlednil stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA.

K odvolání odvolatele C mj. uvedl, že odkazuje na to, co již uvedl k odvolání odvolatele B, tj. především na soulad napadeného rozhodnutí a souvisejícího správního řízení se zákonem, jakož i podkladovými stanovisky a závaznými stanovisky dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA. Dále uvedl, že předmětný stavební záměr, jak je vymezen ve stanovisku EIA a v napadeném rozhodnutí, je v souladu i s veřejnými zájmy na úseku životního prostředí, přičemž příznivě přispěje při řešení problémů odpadového hospodářství kraje a bude mít celkově pozitivní vliv též na ovzduší, a že jak stanovisko EIA, tak i napadené rozhodnutí obsahují podmínky, při jejichž splnění dojde k pozitivním vlivům předmětného stavebního záměru i na životní prostředí. Dále uvedl, že napadené rozhodnutí je správné a řádně odůvodněné, a že obsahuje podmínky, kterými se zabezpečí soulad umístění předmětného stavebního záměru s cíli a úkoly územního plánování, i konkrétní urbanistické a architektonické podmínky pro zpracování projektové dokumentace.

K odvolání odvolatele D mj. uvedl, že napadené rozhodnutí i související správní řízení považuje za správné a v zásadě za souladné se zákonem, jakož i podkladovými stanovisky a závaznými stanovisky dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA. Dále uvedl, že také stanovisko EIA považuje za správné a v souladu se zákonem, a to i ve vztahu k vypořádání vyjádření tohoto odvolatele v rámci procesu EIA. Dále uvedl, že stanovisko EIA je podkladem i pro jiná navazující rozhodnutí, přičemž správním úřadem nemusí být vždy stavební úřad, a pokud se podmínky stanoviska EIA nevztahují k územnímu rozhodnutí, Stavební úřad Karviná nepochybil, když je do napadeného rozhodnutí nezahrnul. Dále uvedl, že podkladem pro vydání územního rozhodnutí byla „smlouva

o uzavření budoucí smlouvy o dodávce a odběru tepelné energie“ uzavřená dne 2. 11. 2010 mezi žadatelem a Dalkia Česká republika, a. s., a že příslušná podmínka stanoviska EIA tedy byla splněna. Dále uvedl, že se občanská komise, která byla ustavena ze zástupců záměrem dotčených obcí (obec Horní Suchá nebyla opomenuta), schází se zástupci žadatele a je plně informována, aktuálně o pokračování projektových prací na Krajském integrovaném centru využívání komunálních odpadů v Moravskoslezském kraji, a že příslušná podmínka stanoviska EIA byla splněna. Dále uvedl, že obec Horní Suchá je jedním z vlastníků – akcionářů žadatele, pročez má všechny informace o pracích na tomto projektu (i o samotné osobě žadatele), a to ještě dříve než ostatní dotčené obce prostřednictvím občanské komise. Dále uvedl, že odvolatelem D uváděné (v bodě č. 2 odvolání) podmínky stanoviska EIA, byť nejsou relevantní pro územní rozhodnutí, byly splněny ještě před vydáním napadeného rozhodnutí, a to i ve vztahu k odvolateli D a jeho zájmům, a že napadeným rozhodnutím nedošlo k negativnímu zásahu do jeho práv. Dále uvedl, že mezi zájmy odvolatele D, které se mají chránit ve smyslu § 90 písm. e) stavebního zákona, lze podřadit i zájem na úspěšné a brzké realizaci předmětného stavebního záměru, když ten je vlastníkem – akcionářem žadatele, což platí také pro odvolatele C. Dále uvedl, že problematika dopravy po železnici byla komplexně posouzena v dokumentaci EIA a na základě tohoto vyhodnocení bylo rozhodnuto o využití dopravy pouze nákladními auty, a že v DÚR byla doprava přes obec Horní Suchá odkloněna v největší možné míře a počet jízd byl oproti dokumentaci EIA zredukován. Dále uvedl, že předmětem posuzování podle zákona o posuzování vlivů na ŽP jsou pouze vymezené záměry, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí a veřejné zdraví, a že toto posouzení ve vztahu k předmětnému stavebnímu záměru řádně proběhlo, přičemž výsledkem je souhlasné stanovisko EIA s konstatováním, že celkový přínos záměru na životní prostředí a veřejné zdraví je pozitivní. Dále uvedl, že napadené rozhodnutí v souladu se zákonem vychází z odborného stanoviska EIA, jakož i ze stanovisek a závazných stanovisek dotčených orgánů, a že všechny tyto podklady územního rozhodnutí, jakož i podmínky stanovené napadeným rozhodnutím vyvracejí všechny obavy odvolatele D, a že jeho nesouhlas není blíže ničím doložený. Dále uvedl, že podmínka č. A5 stanoviska EIA, která řeší otázku monitoringu, je zahrnuta v DÚR (Souhrnná technická zpráva), a že v napadeném rozhodnutí je na str. 11 obsažena podmínka doložit k žádosti o stavební povolení projednání umístění doplňkové monitorovací stanice ovzduší v oblasti Havířova a Horní Suché, s tím že vhodné místo umístění této monitorovací stanice bude projednáno s uvedenými příslušnými orgány a termín je stanoven ještě dříve, než je odvolatelem D uváděná doba vydání stavebního povolení. Dále uvedl, že neexistuje rozdíl mezi dokumentací EIA a DÚR z pohledu dodávky energií, protože obě dokumentace shodně uvádějí jak alternativu vyvedení tepelného výkonu v horké vodě, tak alternativu vyvedení tepla v páře. Dále uvedl, že část napadeného rozhodnutí (na str. 45), která obsahuje vypořádání námítky č. 1.5 (*jedná se o námitku odvolatele A*), se skutečně týká dokumentace EIA a stanoviska EIA, a že tedy námitka odvolatele D, že bod 1.5 odůvodnění námitek v napadeném rozhodnutí nedopadá na jeho předmětné námítky, není důvodná. Dále uvedl, že tato námitka odvolatele D je nedůvodná i věcně, neboť podmínka kompenzace zdrojů znečišťování ovzduší byla splněna, přičemž odkázal na „smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o dodávce a odběru tepelné energie“ uzavřenou dne 2. 11. 2010 mezi žadatelem a Dalkia Česká republika, a. s., která garantuje, že dodávka tepla z předmětného stavebního záměru bude kompenzovat ekvivalentní dodávku tepla pro síť CZT společnosti Dalkia Česká republika, a. s., v oblasti Karviná – Havířov a využití vzniklého rezervního výkonu Teplárny Karviná nad rámec současných potřeb distribuční sítě CZT bude vázáno na změnu integrovaného povolení pro Teplárnu Karviná. Dále uvedl, že problematika znečišťování silnic, hluku a prachu ze stavby a související dopravy byla posuzována v rámci dokumentace EIA a stanovisko EIA stanovilo podmínky, jež jsou zahrnuty v DÚR

(Souhrnná technická zpráva), a že opakovat ve správním rozhodnutí povinnosti vyplývající ze zákona skutečně není třeba. Dále uvedl, že souhlasí se Stavebním úřadem Karviná, že námitka týkající se kompenzace údajné ekologické újmy odvolateli D prostřednictvím platby za likvidaci komunálního odpadu není věcnou námitkou související s územním řízením, nýbrž se jedná o smluvní vztahy (např. mezi akcionáři žadatele), a dále že k žádné ekologické újmě v souvislosti s předmětným stavebním záměrem ani nedojde, jak vyplývá ze stanoviska EIA, podle něhož celkový přínos tohoto záměru na životní prostředí a veřejné zdraví je pozitivní. Dále v souvislosti s námitkou týkající se pohody bydlení či údajného snížení hodnoty nemovitostí v okolí předmětného stavebního záměru uvedl, že odkaz na sousedská práva podle § 127 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, nepovažuje za případný, a že odvolatel D konkrétně neuvádí, proč by měla být potřebná aplikace tohoto ustanovení zákona. Dále uvedl, že z odvolatelem D uváděného rozsudku NSS ze dne 7. 3. 2007, č. j.: 3 As 68/2006-90, nelze dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí, že tento rozsudek nepovažuje za případný na předmětnou věc, a že případné odkázání odvolatele D s jeho požadavky na obecný soud může učinit, pokud to shledá důvodným, ještě i odvolací orgán. Dále uvedl, že se územní řízení zabývá veřejnoprávní ochranou účastníků řízení, například před hlukem apod., a že mu není známo nic, z čeho by vyplývala údajná potřeba odvolatele D na soukromoprávní ochranu, a že veřejnoprávní úprava ochrany byla zcela zohledněna, přičemž odkázal na stanovisko EIA a další stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí a byla v něm zohledněna. Dále uvedl, že Stavební úřad Karviná do napadeného rozhodnutí správně převzal všechny relevantní závěry stanoviska EIA a dalších stanovisek a závazných stanovisek dotčených orgánů, a v souvislosti s údajným závazným stanoviskem Obecního úřadu Horní Suchá vydaným podle zákona o ochraně ovzduší upozornil na to, že podle § 50 odst. 1 písm. a) tohoto zákona je obecní úřad dotčeným správním orgánem v územním řízení podle stavebního zákona u malých stacionárních zdrojů, ale u ostatních zdrojů je dotčeným správním orgánem v územním řízení podle stavebního zákona krajský úřad podle § 48 odst. 1 písm. u) téhož zákona, a že o závazné stanovisko ve smyslu § 149 správního řádu se jedná podle § 17 odst. 1 písm. b) o ochraně ovzduší pouze ve vztahu k umístování staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, a že tedy názor odvolatele D, že Obecní úřad Horní Suchá vydal závazné stanovisko ve smyslu zákona o ochraně ovzduší, které musel Stavební úřad Karviná plně převzít, není správný. Dále uvedl, že stanovisko EIA a další stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů považuje za vydaná v souladu se zákonem. Ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku KÚMSK ze dne 22. 7. 2010 sdělil, že nesouhlasí s názorem odvolatele D, že toto koordinované závazné stanovisko nevyhovuje obecným požadavkům na koordinované závazné stanovisko. K vyloučení vlivů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti uvedl, že toto posouzení bylo podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, a že je zmíněno v uvedeném koordinovaném závazném stanovisku KÚMSK ze dne 22. 7. 2010, přičemž se umístění předmětného stavebního záměru nikdy nezměnilo. Dále uvedl, že závazné stanovisko KÚMSK, jako příslušného dotčeného orgánu ochrany ovzduší, ze dne 6. 8. 2010, sp. zn.: ŽPZ/28054/2010/Kos, je v napadeném rozhodnutí uvedeno mezi podklady pro vydání rozhodnutí, a to na straně 25, a dále že toto závazné stanovisko není v rozporu s koordinovaným závazným stanoviskem KÚMSK, naopak je jeho vydání koordinovaným závazným stanoviskem KÚMSK předpokládáno, a dále že podmínka tohoto závazného stanoviska ohledně umístění doplňkové stanice imisního monitoringu v oblasti Havířova a Horní Suché byla napadeným rozhodnutím převzata, a dále že toto závazné stanovisko bylo vydáno až po vydání stanoviska EIA a není s ním v rozporu, a že tedy způsob ochrany veřejných zájmů na úseku ochrany ovzduší v daném řízení netrpí zmatečností. K tomu dodal, že i kdyby bylo shledáno pouze formální pochybení na straně KÚMSK, když toto závazné stanovisko nekoordinoval s ostatními,

nelze z této skutečnosti dovozovat takovou vadu řízení, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí v jeho neprospěch. Dále uvedl, že závazné stanovisko podle zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen horní zákon), bylo podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, je v něm vícekrát zmiňováno (viz strany č. 24 a 25), že veřejné zájmy na tomto úseku tedy byly v územním řízení zohledněny, a že k případné koordinaci tohoto závazného stanoviska platí jeho vyjádření uvedené ohledně koordinace u závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší. Rovněž k namítané nekoordinaci závazných stanovisek MMK odkázal na své vyjádření uvedené ohledně koordinace u závazného stanoviska orgánu ochrany ovzduší a dodal, že tato závazná stanoviska nejsou vzájemně rozporná. V souvislosti se závazným stanoviskem orgánu státní správy lesů pak uvedl, že z něho vyplývá jednoznačný souhlas s předmětným stavebním záměrem, a že ani odvolatel D neuvádí, v čem spatřuje dotčenost svých práv tímto závazným stanoviskem. Závěrem uvedl, že ani jednu námitku odvolatele D nepovažuje za důvodnou, a že napadené rozhodnutí i související řízení považuje za správné a souladné se zákonem, jakož i podkladovými stanovisky a závaznými stanovisky dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA.

Vyjádřil se také k odvolání odvolatele G, ale tímto se odvolací orgán nyní dále nezabýval, neboť o tomto odvolání již bylo rozhodnuto rozhodnutím KÚMSK, OÚPSŘK, ze dne 5. 9. 2011, č. j.: MSK 154264/2011, které nabylo právní moci dne 14. 9. 2011. Závěrem pak uvedl, že navrhuje všechna předmětná odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí v plném rozsahu potvrdit.

Stavební úřad Karviná pak opatřením ze dne 30. 6. 2011 vyrozuměl ostatní účastníky řízení o podaném odvolání odvolatele E, zaslal jim jeho stejnopis a vyzval je, aby se k němu ve stanovené lhůtě vyjádřili. Této možnosti využil žadatel, který prostřednictvím substituta ve vyjádření ze dne 7. 11. 2011 (uvedeno zjevně chybné datum, když podání bylo doručeno Stavebnímu úřadu Karviná dne 12. 7. 2011) uvedl zejména, že se Stavební úřad Karviná odvolatelovými námitkami zabýval a rozhodl o nich, a pokud tak učinil s odkazem na zákon o posuzování vlivů na ŽP, tak postupoval zcela v souladu s ust. § 10 odst. 4 téhož zákona. Dále uvedl, že v předmětné věci nemůže být dána odvolatelem namítaná podjatost úředních osob, když ji dovozuje pouze z faktu, že statutární město Karviná nebo Moravskoslezský kraj jsou akcionáři žadatele, a že mu není známa žádná okolnost, která by způsobovala namítanou systémovou podjatost celých úřadů a jejich úředníků, kteří napadené rozhodnutí vydali nebo kteří mají rozhodovat o předmětném odvolání, tj. MMK nebo KÚMSK. K tomu uvedl, že odvolatel pracuje s uváděnými rozhodnutími NSS špatným způsobem, protože dospívá ke zcela mylným závěrům, když necituje závěry rozhodnutí NSS, ale pouze soudem rekapitulované názory tehdejšího stěžovatele za názory soudu vydává. Dále uvedl, že podmínky uvedené ve stanovisku EIA byly v DÚR respektovány, jakož i převzaty do územního rozhodnutí, a že Stavební úřad Karviná postupoval v souladu se zákonem, zejména pak s § 136 a § 149 odst. 1 správního řádu a § 4 stavebního zákona, když v rámci územního řízení a v územním rozhodnutí zohlednil stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA. Dále uvedl, že stanovisko EIA je podkladem i pro jiná navazující rozhodnutí, přičemž správním úřadem nemusí být vždy stavební úřad, a pokud se podmínky stanoviska EIA nevztahují k územnímu rozhodnutí, Stavební úřad Karviná nepochybil, když je do napadeného rozhodnutí nezahrnul. Dále uvedl, že podkladem pro vydání územního rozhodnutí byla „smlouva o uzavření budoucí smlouvy o dodávce a odběru tepelné energie“ uzavřená dne 2. 11. 2010 mezi žadatelem a Dalkia Česká republika, a. s., že tedy příslušná podmínka stanoviska EIA byla splněna, a že splnění podmínek stanoviska EIA z hlediska přijatelnosti vlivů předmětného stavebního záměru na životní prostředí, které souvisí s touto smlouvou, bude předmětem především dalšího navazujícího řízení, a to řízení o vydání

integrovaného povolení. Dále uvedl, že se občanská komise, která byla ustavena ze zástupců záměrem dotčených obcí, schází se zástupci žadatele a je plně informována, aktuálně o pokračování projektových prací na Krajském integrovaném centru využívání komunálních odpadů v Moravskoslezském kraji, a že příslušná podmínka stanoviska EIA byla splněna. Dále uvedl, že nemá jakoukoliv pochybnost o uskutečněném procesu EIA a stanovisku EIA. V souvislosti s namítaným nedostatečným biologickým průzkumem pak uvedl, že i toto bylo předmětem procesu EIA a je v podobě podmínky součástí stanoviska EIA, a že v případě potřeby bude tato problematika předmětem jiného řízení navazujícího na proces EIA a vedeného podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody a krajiny), a to před započítáním předmětného stavebního záměru, přičemž výsledkem řízení podle uvedeného zákona je samostatné rozhodnutí, které není podkladovým rozhodnutím pro vydání územního rozhodnutí. Dále uvedl, že nemůže souhlasit s námitkou ohledně potřeby přerušit proces EIA podle § 64 správního řádu, neboť vztahy mezi odvolatelem E a jinými jím zmiňovanými institucemi nemohou mít vliv na předmětný proces EIA, a také proto, že se správní řád na daný proces ani nepoužije, viz § 23 zákona o posuzování vlivů na ŽP, a dále že předmětnou námitku odvolatele E považuje za vypořádanou vyčerpávajícím způsobem v napadeném rozhodnutí, jakož i ve stanovisku EIA. V souvislosti s namítaným nedostatečným zjištěním imisní koncentrace znečišťujících látek a namítaným zvyšováním znečištění ovzduší pak uvedl, že i toto bylo předmětem procesu EIA, včetně měření PCDD/F, a že podmínky ochrany ovzduší v souvislosti s předmětným stavebním záměrem jsou součástí stanoviska EIA, závazného stanoviska KÚMSK jako příslušného dotčeného orgánu a potažmo pak územního rozhodnutí. Dále znovu uvedl, že nemůže souhlasit s námitkou ohledně potřeby přerušit proces EIA podle § 64 správního řádu, neboť vztahy mezi odvolatelem E a jinými jím zmiňovanými institucemi nemohou mít vliv na předmětný proces EIA, a také proto, že se správní řád na daný proces ani nepoužije, viz § 23 zákona o posuzování vlivů na ŽP, a dále že předmětné námitky odvolatele E považuje za vypořádané vyčerpávajícím způsobem v napadeném rozhodnutí, jakož i ve stanovisku EIA a závazném stanovisku KÚMSK. Dále uvedl, že předmětný stavební záměr, tak jak je vymezen ve stanovisku EIA z hlediska přijatelnosti jeho vlivů na životní prostředí a v napadeném rozhodnutí, je v souladu i s veřejnými zájmy na úseku životního prostředí, přičemž příznivě přispěje při řešení problémů odpadového hospodářství kraje a bude mít celkově pozitivní vliv též na ovzduší, a že jak stanovisko EIA, tak i napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, při jejichž splnění dojde k pozitivním vlivům předmětného stavebního záměru i na životní prostředí. V souvislosti s namítaným zvyšováním dopravní zátěže území v průběhu realizace a provozu spalovny pak uvedl, že předmětem posuzování podle zákona o posuzování vlivů na ŽP jsou pouze vymezené záměry, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí a veřejné zdraví, a že toto posouzení ve vztahu k předmětnému stavebnímu záměru řádně proběhlo, přičemž výsledkem je souhlasné stanovisko EIA s konstatováním, že celkový přínos záměru na životní prostředí a veřejné zdraví je pozitivní. K tomu dále uvedl, že napadené rozhodnutí v souladu se zákonem vychází z odborného stanoviska EIA, jakož i ze stanovisek a závazných stanovisek dotčených orgánů, že všechny tyto podklady územního rozhodnutí, jakož i podmínky stanovené napadeným rozhodnutím, vyvracejí obavy odvolatele E ve vztahu k dopravě, že jeho nesouhlas není blíže ničím doložený, a že v DÚR byla doprava přes obec Horní Suchá odkloněna v největší možné míře a počet jízd byl oproti dokumentaci EIA zredukován. V souvislosti s namítaným zvyšováním nadlimitního hlukového zatížení pak uvedl, že Stavební úřad Karviná postupoval v souladu se zákonem, když v rámci územního řízení a v územním rozhodnutí zohlednil stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA, a že předmětnou námitku odvolatele E považuje za vypořádanou vyčerpávajícím způsobem v napadeném rozhodnutí, jakož i ve stanovisku EIA a závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Moravskoslezského

kraje. V souvislosti s namítaným zvyšováním znečištění vod v karvinském potoce, Soleckém potoce a nádrži Mokroš pak uvedl, že Stavební úřad Karviná postupoval v souladu se zákonem, když v rámci územního řízení a v územním rozhodnutí zohlednil stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA. K tomu dodal, že odpadní vody z procesu mokrého čištění spalin budou z pohledu obsahu škodlivin spolehlivě vyčištěny v souladu s požadavky zákona o vodách a s požadavky správce toku před jejich následným vypouštěním do recipientu – Karvinského potoka, a že do Soleckého potoka, a potažmo do nádrže Mokroš, budou odváděny pouze dešťové vody, a to přes vsakovací pole. Dále uvedl, že množství výпустí vyčištěných technologických odpadních vod do Karvinského potoka představuje maximálně 80000 m³/rok, průměrně však 56000 m³/rok, a že se jedná o vodu srovnatelné kvality s vodou čerpanou do Karvinského potoka z dolů, která je dnes vypouštěna v množství 3,8 mil. m³/rok, takže navýšení představuje v průměru cca 3,5 % proti současnému stavu, a že spolu s vyčištěnými technologickými odpadními vodami budou do Karvinského potoka odváděny i vyčištěné splaškové vody v průměrném množství 0,40 l/s, tj. 1130 m³/rok. Dále uvedl, že problematika vypouštění odpadních vod do vodních toků byla řešena v rámci procesu EIA a je zohledněna v podmínkách stanoviska EIA, které jsou v DÚR respektovány a aplikovány. V souvislosti s namítaným nezahrnutím obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů do výroku napadeného rozhodnutí pak uvedl, že Stavební úřad Karviná postupoval v souladu se zákonem a v rámci územního řízení a v územním rozhodnutí zohlednil stanoviska a všechna závazná stanoviska dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA. K tomu dále uvedl, že v případě vyjádření Obecního úřadu Horní Suchá k problematice dopravy má pochybnost, zda je toto vyjádření závazným stanoviskem, neboť podle § 40 odst. 4 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pozemních komunikacích), uplatňují závazné stanovisko v územním řízení jako silniční správní úřady obecní úřady obcí s rozšířenou působností (není-li příslušné Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad), nikoli tedy pouze obce v přenesené působnosti, avšak věcně bylo toto vyjádření zohledněno také již v DÚR, kdy byla doprava přes obec Horní Suchá odkloněna v největší možné míře a počet jízd oproti dokumentaci EIA byl zredukován. Dále uvedl, že Stavebnímu úřadu Karviná byly doloženy všechny potřebné doklady, včetně vyjádření všech dotčených orgánů chránících veřejné zájmy zmiňované odvolatelem E, tj. včetně závazného stanoviska KÚMSK ze dne 6. 8. 2010, sp. zn.: ŽPZ/28054/2010/Kos, jako příslušného dotčeného orgánu ochrany ovzduší, které je v napadeném rozhodnutí uvedeno mezi podklady pro vydání rozhodnutí, a to na straně 25. V souvislosti s namítanou nezákonností závazného stanoviska dotčeného orgánu pak uvedl, že stanovisko EIA a další stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů k předmětnému stavebnímu záměru považuje za vydaná v souladu se zákonem. Ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku KÚMSK ze dne 22. 7. 2010 sdělil, že nesouhlasí s tvrzením odvolatele E ohledně údajné nezákonnosti tohoto koordinovaného závazného stanoviska, a k vyloučení vlivů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti pak uvedl, že toto posouzení bylo podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, a že je zmíněno v onom koordinovaném závazném stanovisku KÚMSK ze dne 22. 7. 2010, které bylo vydáno až v návaznosti na stanovisko EIA a na zpracovanou navazující DÚR, přičemž se umístění předmětného stavebního záměru po celou dobu přípravy dokumentace nezměnilo. K tomu dále uvedl, že nesouhlasí s tvrzením odvolatele E, že i vyloučení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti mělo být provedeno až v návaznosti na stanovisko EIA, neboť posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti totiž předchází posouzení EIA, přičemž nejsou-li vlivy záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti vyloučeny, je to důvodem pro posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, viz § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, takže v předmětné věci bylo postupováno správně, když vlivy záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti byly vyloučeny před posouzením EIA. Dále pak

dodal, že i kdyby bylo shledáno pouze formální pochybení na straně KÚMSK, když ono stanovisko koordinoval se závaznými stanovisky, nelze jen z této skutečnosti dovozovat takovou vadu řízení, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí v jeho neprospěch, a že podstatné musí být, že věcně se tento správní orgán, který je také příslušný orgán ochrany přírody, předmětným stavebním záměrem zabýval, posoudil jej a vyjádřil se k němu (vyloučil vlivy na evropsky významné lokality a ptačí oblasti). Dále uvedl, že všechny odvolací námítky odvolatele E považuje za nedůvodné, že napadené rozhodnutí i související správní řízení považuje za souladné se zákonem, jakož i podkladovými stanovisky a závaznými stanovisky dotčených orgánů, včetně stanoviska EIA, a že předmětný stavební záměr, tak jak je vymezen ve stanovisku EIA z hlediska přijatelnosti jeho vlivů na životní prostředí a v napadeném rozhodnutí, je v souladu i s veřejnými zájmy na úseku životního prostředí, přičemž příznivě přispěje při řešení problémů odpadového hospodářství kraje a bude mít celkově pozitivní vliv též na ovzduší, přičemž jak stanovisko EIA, tak napadené rozhodnutí obsahují podmínky, při jejichž splnění dojde k pozitivním vlivům předmětného stavebního záměru i na životní prostředí. Závěrem pak uvedl, že navrhuje předmětné odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí v plném rozsahu potvrdit.

Stavební úřad Karviná pak opatřením ze dne 22. 7. 2011 vyrozuměl ostatní účastníky řízení o podaném odvolání odvolatele H, zaslal jim jeho stejnopis a vyzval je, aby se k němu ve stanovené lhůtě vyjádřili. Této možnosti využil odvolatel E ve vyjádření ze dne 27. 7. 2011, kterým se však odvolací orgán nyní dále nezabýval, neboť o tomto odvolání již bylo rozhodnuto rozhodnutím KÚMSK, OÚPSŘK, ze dne 18. 10. 2012, č. j.: MSK 99212/2012, které nabylo právní moci dne 17. 9. 2013.

Následně pak Stavební úřad Karviná opatřením ze dne 25. 7. 2011 předal spis se svým stanoviskem nadřízenému správnímu orgánu tj. KÚMSK, OÚPSŘK, což později doplnil opatřeními ze dne 1. 8. 2011 a 15. 8. 2011. KÚMSK, OÚPSŘK, pak rozhodnul samostatně o odvoláních odvolatelů F, G a H, přičemž tato tři rozhodnutí již nabyla právní moci, a proto se jimi odvolací orgán již dále nezabýval. Společně pak KÚMSK, OÚPSŘK, rozhodoval o odvoláních odvolatelů A až E, která vyhodnotil jako přípustná a včasná, přičemž k tomuto řízení byly z příslušného správního spisu zjištěny dále uvedené skutečnosti.

MMR vydalo opatření ze dne 12. 7. 2011, č. j.: 25299/2011-83/1709, kterým vyřídilo podání odvolatele A se závěrem, že neshledalo žádné důvody ke změně příslušnosti správního orgánu ve věci územního řízení o umístění předmětného stavebního záměru. Dále pak MMR vydalo opatření ze dne 19. 7. 2011, č. j.: 24444/2011-83/1649, kterým vyřídilo podání odvolatele E se závěrem, že KÚMSK není z důvodu vyloučení všech úředních osob tohoto orgánu nezpůsobilý projednat a rozhodnout ve věci odvolání proti rozhodnutí Stavebního úřadu Karviná ze dne 27. 5. 2011, č. j.: MMK/060304/2011, a že neshledalo důvody pro změnu příslušnosti správního orgánu příslušného k odvolacímu řízení.

KÚMSK, OÚPSŘK, opatřeními ze dne 27. 7. 2011 a 29. 7. 2011 v souvislosti s odvoláním odvolatele D požádal, podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, MŽP o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska KÚMSK, OŽPZ, ze dne 13. 9. 2010, sp. zn.: ŽPZ/35811/2010/Flu, jako dotčeného orgánu na úseku ochrany nerostného bohatství.

MŽP pak vydalo opatření č. j.: 60404/ENV/11 1415/430/11 1838/660/11, ze dne 17. 8. 2011, kterým toto závazné stanovisko potvrdilo, přičemž mj. uvedlo, že závazné stanovisko je z hlediska obsahu v souladu s platnými předpisy, a že podané odvolání (odvolatel D) proti jeho obsahu nepovažuje za odůvodněné.

KÚMSK, OÚPSŘK, interním opatřením ze dne 28. 7. 2011 v souvislosti s odvoláním odvolatele D požádal, podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, KÚMSK, OŽPZ, o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu města Havířova, Odboru životního prostředí, ze dne 28. 7. 2010, č. j.: OŽP/79663/Tih/2010, jako dotčeného orgánu na úseku státní správy lesů.

KÚMSK pak vydal interní opatření ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143556/2001, kterým toto závazné stanovisko potvrdil, přičemž mj. uvedl, že závazné stanovisko není nezákonné ani věcně nesprávné, a že námitky uvedené v odvolání (odvolatel D) jsou nedůvodné.

KÚMSK, OÚPSŘK, interním opatřením ze dne 29. 7. 2011 požádal KÚMSK, OŽPZ, o vyjádření k námitkám uvedeným v odvoláních odvolatele B a odvolatele E týkajících se nadlimitního znečištění vody v Karvinském potoce a Soleckém potoce, dále pak v souvislosti s odvoláním odvolatele E a odvolatele D o vyjádření k formě a obsahu koordinovaného závazného stanoviska KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, sp. zn.: ŽPZ/27852/2010/Šub, konkrétně v jeho bodě č. 6, a o kopii stanoviska KÚMSK, OŽPZ, ze dne 26. 1. 2009, č. j.: MSK 13539/2009, a dále též o posouzení námitek odvolatele E v bodech č. 4 a 11 a námitek odvolatele D v bodě č. 5.

KÚMSK pak vydal interní opatření ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143635/2011/Maď, ve kterém z hlediska vodoprávního uvedl, že odvolatelem B namítané řešení věci v procesu EIA a odsunutí limitů pro vypouštění odpadních vod do integrovaného povolení je standardním postupem při přípravě záměrů, že způsob nakládání s vodami je jedním ze základních hodnocených kritérií v procesu EIA, a že závazné podmínky provozu zařízení, které svým charakterem a kapacitou spadá pod režim integrované prevence podle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o integrované prevenci), jsou určeny v integrovaném povolení, kde jsou stanoveny emisní limity pro znečišťující látky vypouštěné ze zařízení. Dále uvedl, že řízení o vydání integrovaného povolení následuje po řízení o umístění stavby a předchází řízení o vydání stavebního povolení. Dále uvedl, že ve vztahu k zájmům chráněným podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vodní zákon), byl předmětný stavební záměr posouzen příslušnými vodoprávními úřady, a to jak při procesu EIA, tak v procesu před vydáním stanovisek a vyjádření k žádostem žadatele před vydáním územního rozhodnutí, konkrétně to je vyjádření MMK ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MMK/119371/2010, podle § 18 vodního zákona, a vyjádření KÚMSK ze dne 23. 7. 2010, č. j.: MSK 11076/2010, podle § 18 vodního zákona, přičemž takovéto vyjádření nemá povahu závazného stanoviska ve smyslu § 149 správního řádu, nýbrž předběžné informace ve smyslu § 139 správního řádu, a že v předmětné věci bylo vodoprávními úřady konstatováno, předložený záměr možný je. Dále k námitce, že vypouštění vod včetně stanovení limitů bude řešeno až v rámci integrovaného povolení, uvedl, že se jedná o standardní a zákonný postup, a to ve smyslu § 13 a § 14 zákona o integrované prevenci a § 126 odst. 5 vodního zákona. Dále uvedl, že navazujícím řízením, které se musí vypořádat, podle § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP, se závěry stanoviska EIA ve vztahu k problematice vod, je v předmětné věci rozhodnutí o žádosti o vydání integrovaného povolení, nikoliv územní rozhodnutí. Z hlediska ochrany přírody pak uvedl, že námitku v bodě č. 4 odvolatele E považuje za nedůvodnou, když biologické hodnocení podle § 67 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo řádně provedeno, včetně biologického hodnocení aquatických stanovišť i se zaměřením na výskyt Vážky plavé, v rámci procesu EIA, a proto již není nutné provádět další průzkum před rozhodnutím o umístění stavby, a že nedoložení vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen AOPK), jako odborné instituce ve věcech ochrany přírody a krajiny, nemůže být důvodem, pro který by územní řízení mělo být přerušeno nebo napadené rozhodnutí zrušeno, neboť žádný právní předpis neukládá povinnost

dokládat takové vyjádření. Dále uvedl, že uložení podmínky č. 3.6 napadeného rozhodnutí plně respektuje závěry stanoviska EIA (podmínku č. 10), dále že je zcela běžné a věcně správné, aby se před zahájením stavebních prací provedl aktuální přírodovědný průzkum se zaměřením na zvláště chráněné druhy, a že pokud investor požádá o povolení výjimky podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ze zakázaných činností, bude tato problematika předmětem jiného řízení navazujícího na proces EIA a vedeného podle zákona o ochraně přírody a krajiny, a to před započítáním stavby, přičemž výsledkem takového řízení je samostatné rozhodnutí, které není podkladovým rozhodnutím pro vydání územního rozhodnutí. Dále uvedl, že námitku v bodě č. 11 odvolatele E považuje za nedůvodnou, když koordinované závazné stanovisko KÚMSK ze dne 22. 7. 2010 bylo vydáno až v návaznosti na stanovisko EIA a na zpracovanou DÚR, a že bylo postupováno správně, když orgán ochrany přírody vydal stanovisko dle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, kterým vyloučil vliv předmětného stavebního záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, před procesem EIA, neboť pokud by takovýto vliv nebyl vyloučen, byl by to důvod pro proces EIA. K tomu uvedl, že v době posuzování měl KÚMSK k dispozici dostatek podkladů, které prostřednictvím zpracovávané dokumentace předmětného stavebního záměru dokládaly jeho umístění a popis, na jejichž základě mohl být vyhodnocen jeho vliv i vůči nejbližším evropsky významným lokalitám a ptačím oblastem, a na jejichž základě bylo vydáno stanovisko podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, přičemž se předpokládání umístění předmětného stavebního záměru nijak nezměnilo. Současně též přiložil stejnopis tohoto stanoviska orgánu ochrany přírody ze dne 26. 1. 2009, č. j.: MSK 13539/2009, a dodal, že toto není závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu, neboť § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny výslovně označuje tento individuální správní akt za stanovisko, na které nedopadá ani ust. § 90 odst. 1 téhož zákona, jež stanoví, které souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jsou závazným stanoviskem podle správního řádu. Dále uvedl, že námitku v bodě č. 5 odvolatele D považuje za nedůvodnou, když stanovisko orgánu ochrany přírody, jímž vyloučil vliv předmětného stavebního záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, bylo vydáno podle ust. § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, že obsahuje obvyklé náležitosti, a že se nejedná o závazné stanovisko, které by měl v rámci odvolacího řízení potvrdit nebo změnit správní orgán nadřízený správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, a dále že bylo-li toto stanovisko zmíněno v koordinovaném závazném stanovisku ze dne 22. 7. 2010, nejedná se o nesprávný či nezákonný postup, neboť v závazném stanovisku je zpravidle uváděno, z jakých podkladů vychází, tzn. včetně odkazu na vydané stanovisko dle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Dále uvedl, že koordinované závazné stanovisko KÚMSK ze dne 22. 7. 2010 bylo vydáno až v návaznosti na stanovisko EIA a na zpracovanou DÚR, a že bylo postupováno správně, když orgán ochrany přírody vydal stanovisko dle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, kterým vyloučil vliv předmětného stavebního záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, před procesem EIA, neboť pokud by takovýto vliv nebyl vyloučen, byl by to důvod pro proces EIA.

KÚMSK, OÚPSŘK, opatřením ze dne 9. 8. 2011 oznámil všem účastníkům řízení, že se mohou, podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, ve stanovených dnech vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Následně pak KÚMSK, OÚPSŘK, vydal rozhodnutí ze dne 31. 8. 2011, č. j.: MSK 132884/2011, kterým, za použití ust. § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 správního řádu, napadené rozhodnutí v části změnil, když v jeho výroku doplnil údaje o druzích všech pozemků, na nichž se předmětný stavební záměr umísťuje, a ve zbytku ho potvrdil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 9. 2013. Zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí pak KÚMSK, OÚPSŘK, opravil opravným rozhodnutím ze dne 7. 11. 2011, č. j.: MSK 193360/2011.

Následně pak, na základě žalob podaných odvolateli D a E, vydal Krajský soud v Ostravě rozsudek ze dne 29. 4. 2014, č. j.: 22 A 221/2011-123, kterým rozhodnul, že se ruší rozhodnutí KÚMSK, OÚPSŘK, ze dne 31. 8. 2011 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 26. 5. 2014 a v jeho odůvodnění je mj. uvedeno, že se žalovaný (tj. KÚMSK, OÚPSŘK), vůbec věcně nezabýval námitkami podjatosti vznesenými žalobcem a) (tj. odvolatel E), ačkoliv byly konkrétně odůvodněny a jednalo se o důvody, které by skutečně mohly mít význam z hlediska zkoumání případné systémové podjatosti, a že řízení tak bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Proti tomuto rozsudku podal KÚMSK kasační stížnost, kterou pak zamítnul NSS rozsudkem ze dne 14. 5. 2015, č. j.: 5 As 96/2014-37, v jehož odůvodnění mj. uvedl, že v daném případě došlo v řízení před správním orgánem prvního stupně k pochybení spočívajícímu v tom, že se na rozhodování o námitce podjatosti podílely úřední osoby, vůči nimž tato námitka podjatosti a její důvody směřovaly, a že tento postup je v rozporu s § 14 odst. 3 správního řádu a v jeho důsledku nelze zaručit, že o věci rozhodoval nestranný správní orgán prvního stupně, protože se jedná o vadu řízení, která mohla mít vliv na výsledek řízení o věci samé. Dále uvedl, že obdobné závěry platí v tomto případě i ve vztahu k námitce podjatosti vznesené vůči všem pracovníkům krajského úřadu, o níž nebylo rozhodnuto MMR vůbec. Současně uvedl, že v obou případech, ať již se jedná o vypořádání námitek podjatosti vznesených v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně, tak i v průběhu odvolacího řízení, měl o námitkách podjatosti rozhodnout nejbližší nadřízený správní orgán, jehož nestrannost nebyla zpochybňována, tedy MMR, a že krajský soud nepochybil, pokud rozhodnutí KÚMSK, OÚPSŘK, již z tohoto důvodu zrušil, neboť se jedná o vadu řízení, která mohla mít vliv na rozhodnutí ve věci samé.

Následně pak MMR usnesením ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699, rozhodlo, podle ust. § 14 odst. 2 správního řádu, že se vyhovuje námitce odvolatele E, že všechny úřední osoby KÚMSK a MMK jsou vyloučeny z projednávání a rozhodování věci v řízení o umístění předmětného stavebního záměru, a dále podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu, že se pověřuje Krajský úřad Olomouckého kraje k projednání a rozhodnutí uvedené věci v odvolacím řízení a současně se pověřuje Městský úřad Český Těšín k případnému novému projednání a rozhodnutí věci v prvostupňovém územním řízení. Přitom v odůvodnění tohoto usnesení mj. uvedlo, že je zjevné, že systémové riziko podjatosti zde existuje, přičemž plyne z majetkové účasti statutárního města Karviné a Moravskoslezského kraje, jejichž orgány jsou v řízení příslušnými správními orgány 1. a 2. stupně, v účelově vzniklé obchodní korporaci, která je v daném řízení esenciální účastnicí, a že toto systémové riziko podjatosti dosahuje oné „nadkritické míry“, kdy podle právního názoru NSS je nutno s ohledem na smysl a účel ust. § 14 odst. 1 správního řádu rozhodnout o vyloučení všech úředních osob příslušného správního orgánu z úkonů v řízení.

Následně pak KÚMSK, OÚPSŘK, opatřením ze dne 12. 10. 2016 postoupil odvolacímu orgánu dne 14. 10. 2016 odvolání odvolatelů A až E proti územnímu rozhodnutí Stavebního úřadu Karviná ze dne 27. 5. 2011, č. j.: MMK/060304/2011, o umístění předmětného stavebního záměru a současně s nimi i věcně příslušné spisy Stavebního úřadu Karviná a KÚMSK, OÚPSŘK.

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší

nadřazený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon nestanoví jinak.

Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlíží jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, případně na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. V opačném případě pak odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

V souvislosti s podanými odvoláními odvolací orgán zjistil, že se jedná o odvolání podaná účastníky řízení v zákonem stanovené 15denní lhůtě, o čemž svědčí dále uvedené skutečnosti.

Odvolatel A se stal účastníkem řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 23 odst. 9 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném v době, kdy bylo řízení zahájeno, jakožto spolek, který podal písemné vyjádření v procesu EIA, přičemž MŽP ve stanovisku EIA uvedlo, že do něho toto vyjádření zahrnuje, a Stavební úřad Karviná nerozhodl, že veřejné zájmy, které spolek hájí, nejsou v navazujícím řízení dotčeny. Napadené rozhodnutí mu bylo oznámeno dne 11. 6. 2011 (doručením veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky MMK) a odvolání podal osobně dne 8. 6. 2011.

Odvolatel B se stal účastníkem řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 23 odst. 9 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném v době, kdy bylo řízení zahájeno, jakožto obec dotčená záměrem, která podala písemné vyjádření v procesu EIA, přičemž MŽP ve stanovisku EIA uvedlo, že do něho toto vyjádření zahrnuje. Napadené rozhodnutí mu bylo oznámeno dne 11. 6. 2011 (doručením veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky MMK) a odvolání podal poštou dne 9. 6. 2011.

Odvolatel C se stal účastníkem řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 23 odst. 9 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném v době, kdy bylo řízení zahájeno, jakožto obec dotčená záměrem, která podala písemné vyjádření v procesu EIA, přičemž MŽP ve stanovisku EIA uvedlo, že do něho toto vyjádření zahrnuje. Napadené rozhodnutí mu bylo oznámeno dne 11. 6. 2011 (doručením veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky MMK) a odvolání podal datovou schránkou dne 14. 6. 2011.

Odvolatel D se stal účastníkem řízení podle ust. § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, jakožto obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, a rovněž podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 23 odst. 9 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném v době, kdy bylo řízení zahájeno, jakožto obec dotčená záměrem, která podala písemné vyjádření v procesu EIA, přičemž MŽP ve stanovisku EIA uvedlo, že do něho toto vyjádření zahrnuje. Napadené rozhodnutí mu bylo oznámeno dne 30. 5. 2011 (doručením do vlastních rukou prostřednictvím datové schránky) a odvolání podal prostřednictvím zplnomocněného zástupce, advokátky Mgr. Sandry Podskalské, v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě s použitím uznávaného elektronického podpisu dne 14. 6. 2011.

Odvolatel E se stal účastníkem řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 23 odst. 9 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném v době, kdy bylo řízení zahájeno, jakožto spolek, který podal písemné vyjádření v procesu EIA, přičemž MŽP ve stanovisku EIA uvedlo, že do něho toto vyjádření zahrnuje, a Stavební úřad Karviná nerozhodl, že veřejné zájmy, které spolek hájí, nejsou v navazujícím řízení dotčeny. Napadené rozhodnutí mu bylo oznámeno dne 11. 6. 2011 (doručením veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky MMK) a odvolání podal v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu dne (pondělí) 27. 6. 2011, a toto potvrdil písemně poštou dne 29. 6. 2011.

Lze tedy mít za prokázané, že všechna tato odvolání jsou přípustná a včasná.

Následně pak odvolací orgán přezkoumal odvoláními napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž vycházel zejména z příslušného správního spisu Stavebního úřadu Karviná. Takto pak dospěl k dále uvedeným zjištěním.

Předně je nutno uvést, že podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba, bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen úřední osoba), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Podle ust. § 14 odst. 2 správního řádu pak účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví, a o takovéto námitce pak rozhodne bezodkladně usnesením slušebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen představený). V předmětném případě uplatnil odvolatel E v průběhu územního řízení dne 12. 4. 2011 námitku tzv. systémové podjatosti všech úředních osob MMK (a také KÚMSK), o které rozhodli zástupkyně tajemníka MMK (viz usnesení ze dne 12. 4. 2011, č. j.: MMK/049525/2011) a vedoucí Stavebního úřadu Karviná (viz usnesení ze dne 12. 4. 2011, č. j.: MMK/050373/2011) tak, že úřední osoby Stavebního úřadu Karviná nejsou podjaté. Odvolatel E pak do protokolu z veřejného ústního jednání dne 13. 4. 2011 uvedl, že nesouhlasí s tímto vypořádáním své námitky podjatosti, na což reagoval tajemník MMK sdělením ze dne 18. 5. 2011, sp. zn.: MMK/059845/2011/03, v němž uvedl, že se nejedná o novou námitku podjatosti a poukázal na předchozí usnesení ze dne 12. 4. 2011, č. j.: MMK/049525/2011. Z rozsudků Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 4. 2014, č. j.: 22 A 221/2011-123, a NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j.: 5 As 96/2014-37, však vyplývá, že se na rozhodování o námitce podjatosti podílely, v rozporu s ust. § 14 odst. 3 správního řádu, úřední osoby, vůči nimž tato námitka podjatosti a její důvody směřovaly, že mělo o námitce podjatosti rozhodnout MMR, a že se jedná o vadu řízení, která mohla mít vliv na rozhodnutí ve věci samé. Následně pak o námitce systémové podjatosti rozhodlo MMR usnesením ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699, podle kterého se vyhovuje námitce odvolatele E, že všechny úřední osoby KÚMSK a MMK jsou vyloučeny z projednávání a rozhodování věci v řízení o umístění předmětného stavebního záměru. Z uvedených skutečností vyplývá, že se na vydání napadeného rozhodnutí i na řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, podílely, v rozporu s ust. § 14 odst. 1 správního řádu, vyloučené úřední osoby. Za tohoto stavu pak odvolací orgán musel na takovéto vydání rozhodnutí nahlížet, jako na vadu řízení, která podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu bude sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Dále je nutno uvést, že podle ust. 92 odst. 1 a 5 stavebního zákona a § 9 odst. 1 písm. b) vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení rozhodnutí o umístění stavby obsahuje parcelní čísla a druh pozemků, podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje. Z tohoto pohledu pak napadené rozhodnutí trpí nedostatkem předepsaných náležitostí, když neobsahuje údaje o druhu pozemků, podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje.

Dále je nutno uvést, že podle ust. 92 odst. 5 stavebního zákona a § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení rozhodnutí o umístění stavby obsahuje umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb. Z tohoto pohledu pak napadené rozhodnutí trpí nedostatkem předepsaných náležitostí, když neobsahuje údaje o vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, a místo toho obsahuje pouze odkaz na výkres situace na podkladu katastrální mapy v měřítku 1:2000, který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí. Toto řešení by mohlo být akceptovatelné pouze v případě, pokud by tyto údaje bylo možné z tohoto situačního výkresu, který je nedílnou součástí napadeného rozhodnutí, zjistit. To však v předmětném případě není možné, protože uvedený situační výkres není v měřítku 1:2000, ale je to jeho téměř šestinásobná zmenšenina, z níž nelze žádné údaje o vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb přečíst. Kromě toho pak ani skutečný situační výkres v měřítku 1:2000, který je součástí DÚR, neobsahuje tyto údaje v dostatečném rozsahu a ke všem dílčím stavebním objektům. Za tohoto stavu je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí předmětný stavební záměr vůbec neumísťuje.

Dále je nutno uvést, že podle ust. 92 odst. 5 stavebního zákona a § 9 odst. 1 písm. d) vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení rozhodnutí o umístění stavby obsahuje určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě. Z tohoto pohledu pak napadené rozhodnutí trpí takovým nedostatkem, že výška některých stavebních objektů je vztažena k +/- 0,00, přičemž její hodnota není v napadeném rozhodnutí uvedena. Napadené rozhodnutí je tudíž v tomto ohledu neurčité.

Dále se uvádí, že podle ust. § 10 odst. 4 věty první zákona o posuzování vlivů na ŽP správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. V předmětném případě však nelze potvrdit, jak, kdy a zda vůbec Stavební úřad Karviná tuto zákonnou povinnost splnil, protože v příslušném správním spise není o tom žádný doklad.

V této souvislosti se uvádí, že při novém projednání věci bude nutno postupovat v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 39/2015 Sb., kterým se s účinností od 1. 4. 2015 mění zákon o posuzování vlivů na ŽP.

Dále se uvádí, že v době uplynulší po vydání napadeného rozhodnutí nastaly změny i v některých jiných právních předpisech (např. nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, nebo nový zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií) anebo územně plánovacích dokumentacích (změny č. 10, 13 a 14 Územního plánu města Karviná nebo nový Územní plán obce Horní Suchá). I s těmito novými skutečnostmi se bude muset vypořádat prvostupňový správní orgán při novém projednání věci.

Dále se uvádí, že podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Přitom je potřebné, s ohledem na základní zásady činnosti správních orgánů, postupovat tak, aby účastníci řízení mohli své právo, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci před jeho vydáním, uplatnit rozumným a přiměřeným způsobem, a proto by mj. měli obdržet informaci o tom, že správní orgán už má shromážděny všechny podklady rozhodnutí, nebo o tom, kdy je mít bude. V předmětném případě však nelze potvrdit, že by Stavební úřad Karviná takovýmto způsobem postupoval, když již současně s oznámením o zahájení územního řízení a pozváním k veřejnému ústnímu jednání (opatření ze dne 7. 3. 2011, č. j.: MMK/029196/2011) uvedl pouze, že dne 15. 4. 2011 a dále dne 18. 4. 2011 mají účastníci řízení možnost, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, aniž by jakkoliv vyjádřil, že v tyto dny budou podklady rozhodnutí úplné. Z příslušného správního spisu je naopak zřejmé, že v tyto dny podklady rozhodnutí úplné nebyly, neboť i později byly opatřeny určité podklady rozhodnutí, konkrétně doplnění plných mocí k zastupování odvolatele E a odvolatele H,

sdělení KÚMSK, OÚPSŘK, k podání odvolatele G ve věci námítky podjatosti KÚMSK a sdělení tajemníka MMK k podáním odvolatele E a odvolatele G ve věci nesouhlasu s vypořádáním jejich námitek předpojatosti všech úředních osob Stavebního úřadu Karviná. Dále též nelze potvrdit, že by Stavební úřad Karviná určil účastníkům řízení přiměřeně dlouhou lhůtu, v daném případě dva pracovní dny, k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. S přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, tj. zejména značný rozsah podkladů rozhodnutí a velký počet účastníků řízení, se odvolacímu orgánu jeví takto určená lhůta nepřiměřeně krátká a omezující účastníky řízení na procesních právech, a takto v rozporu s ust. § 4 odst. 4 správního řádu, podle kterého je jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

Dále se uvádí, že podle ust. § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona k žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemkům, nebo stavbám, pokud tato práva nelze ověřit v katastru nemovitostí. V předmětném případě žadatel připojil k žádosti mj. smlouvu o právu umístit a provést stavbu a o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřenou dne 30. 9. 2010 s RPG RE Property, a.s., jakožto vlastníkem několika dotčených pozemků, přičemž tato smlouva obsahuje ujednání o tom, že se od počátku ruší, pokud „Stavba nebude na Dotčených nemovitostech realizována a následně užívána po vydání kolaudačního souhlasu nebo po provedení jiného úkonu dle platného stavebního řádu do dne 31. 12. 2016“. Je tedy zřejmé, že tato smlouva je již zrušená, protože se žadatelova žádost stala neúplnou, když k ní není připojen doklad o právu založeném smlouvou provést předmětný stavební záměr k pozemkům, které jsou ve vlastnictví Aseňal Land, s.r.o., která je nástupnickou společností vůči RPG RE Property, a.s., ani souhlas tohoto vlastníka pozemků.

Dále se uvádí, že okruh osob, které jsou účastníky územního řízení, upravuje ust. § 85 stavebního zákona a ve spojení s jeho odst. 2 písm. c) též další zvláštní právní předpisy, jako např. zákon o posuzování vlivů na ŽP nebo zákon o ochraně přírody a krajiny. V tomto ohledu pak odvolací orgán zjistil v postupu Stavebního úřadu Karviná určitá pochybení. Konkrétně když nepřiznal postavení účastníka řízení Římskokatolické farnosti Karviná, IČ 45239207, jakožto osobě, která má jiné věcné právo k dotčenému pozemku parc. č. 6798/1 v k. ú. Karviná-Doly (jedná se o jiný právní subjekt, než je Římskokatolická farnost Karviná-Doly, IČ 60337753, která je také účastníkem řízení). Podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona je účastníkem územního řízení vždy osoba, která má jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn.

Stavební úřad Karviná dále pochybil, když přiznal postavení účastníka řízení odvolateli G v domněnku, že tento mu oznámil v zákonné lhůtě účastenství v řízení podle ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Odvolací orgán však z příslušného správního spisu zjistil, že odvolatel G obdržel již dne 23. 12. 2010 od Stavebního úřadu Karviná informaci, že bylo předmětné územní řízení zahájeno, takže mu od tohoto dne počala plynout 8denní zákonná lhůta, ve které mohl účinně písemně ohlásit svou účast v tomto územním řízení. Tato lhůta pak marně uplynula dne 31. 12. 2010, neboť odvolatel G svou účast v územním řízení písemně ohlásil až dne 5. 1. 2011 a podruhé dne 14. 3. 2011, a proto mu postavení účastníka řízení nenastalo. Současně se dodává, že KÚMSK, OÚPSŘK, rozhodnutím ze dne 5. 9. 2011 zamítnul odvolání odvolatele G jako nepřijatelné, které bylo podáno osobou, které postavení účastníka řízení nenáleží.

Stavební úřad Karviná dále pochybil, když přiznal postavení účastníka řízení JUDr. Milanu Pelikánovi, PhD., Mgr. Vladimíru Štefloví a Dagmarě Horvátové, přičemž svůj postup odůvodnil souladem s ust. § 23 odst. 9 zákona o posuzování vlivů na ŽP. Uvedené právní ustanovení ale dopadalo pouze na občanská sdružení a obce, nikoliv na fyzické osoby,

a proto JUDr. Milanu Pelikánovi, PhD., Mgr. Vladimíru Štefloví a Dagmarě Horvátové postavení účastníka řízení nenastalo.

Stavební úřad Karviná dále řádně nezdůvodnil, proč přiznal postavení účastníka řízení obcím Petrovice u Karviné, Dětmárovice, Albrechtice a Chotěbuz, když sice uvedl, že tyto mohou být dotčeny záměrem vzhledem k blízkosti jejich území a možnosti přímého dotčení jejich území případným znečištěním ovzduší, avšak nevyložil, která část právního ustanovení o účastnících územního řízení byla v tomto případě naplněna, protože je v tomto ohledu jeho postup nepřezkoumatelný.

V této souvislosti se uvádí, že při novém projednání věci bude nutno okruh účastníků řízení prověřit a zaktualizovat, vzhledem k určitým změnám pozemků (např. parc. č. 1934/2, 1934/3 a 1934/4 v k. ú. Doubrava u Orlové), případně jejich druhů, nebo jejich vlastníků (např. parc. č. 6343/6, 329, 485, 824, 729, 6369, 6290, 6346/30, 6382 v k. ú. Karviná-Doly nebo parc. č. 1934/2 v k. ú. Doubrava u Orlové), k nimž došlo v době uplynulší po vydání napadeného rozhodnutí.

Dále se uvádí, že předmětem posuzování v územním řízení (z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona) je konkrétní záměr žadatele, přičemž jedním z podkladů je DÚR, kterou žadatel přikládá k žádosti o vydání územního rozhodnutí, a jejíž obsah a rozsah stanovila vyhláška o podrobnější úpravě územního řízení. Z této právní úpravy, s přihlédnutím k jejímu účelu a smyslu, pak vyplývá, že DÚR musí obsahovat takové navržené řešení záměru, které bude schopné předepsaného posouzení, tzn., že bude konkrétní a jednoznačné. Jinak řečeno, v DÚR se nepřipouští navrhování variantních řešení. V tomto ohledu pak odvolací orgán zjistil v žadatelem předložené DÚR určitý nedostatek, když tato obsahuje variantní řešení nakládání s odpadními technologickými vodami (buď odvedení do Karvinského potoka, anebo odpařování na odparce v proudu kouřových plynů) a také variantní řešení vyvedení tepelné energie (buď ve formě horké vody, anebo ve formě páry), přičemž není v obou případech zcela zřejmé, která varianta má být součástí navrženého a posuzovaného, a následně též realizovaného, záměru, nebo zda jsou jeho součástí obě varianty. V tomto ohledu tedy DÚR není zcela jednoznačná, a bez odstranění uvedeného nedostatku nebylo možno ve věci rozhodnout, neboť to mohlo mít podstatný vliv na další průběh řízení. Zásada zákonnosti přitom musí být uplatňována nejen při vydávání rozhodnutí, ale v průběhu celého správního řízení. Za této situace je v postupu Stavebního úřadu Karviná spatřováno pochybení, když po žadateli nepožadoval odstranění uvedeného nedostatku DÚR, protože vydal rozhodnutí, které nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a takto je v rozporu s ust. § 3 správního řádu. K tomu se dodává, že z doložené smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o dodávce a odběru tepelné energie, uzavřené mezi žadatelem a Dalkia Česká republika, a.s., dne 2. 11. 2010, respektive z její části, která byla žadatelem poskytnuta, vyplývá, že teplotným médiem bude pára.

Dále se uvádí, že podle ust. § 92 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad v územním rozhodnutí mj. rozhodne o námitkách účastníků řízení a v odůvodnění vyhodnotí připomínky veřejnosti. V tomto ohledu pak odvolací orgán zjistil v postupu Stavebního úřadu Karviná tato dále uvedená pochybení.

V případě námitek odvolatele A není z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč podle názoru Stavebního úřadu Karviná některé námitky (v bodech č. 1.1, 1.2, 1.3, 1.27) nesplňují kritéria podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona. K tomu se uvádí, že podle uvedeného právního ustanovení účastník řízení podle § 85 odst. 2 písm. c) může v územním řízení uplatňovat námitky, pokud je projednáváným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Uvedené právní ustanovení tedy pouze stanoví, kdy a za jakých okolností může uvedený účastník uplatňovat námitky, nijak však nevymezuje obsah a rozsah těchto námitek. Z uvedeného vyplývá, že není možné, aby pouze některé námitky odvolatele A nesplnily kritéria podle

ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona.

V případě námitek odvolatele H se Stavební úřad Karviná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal s částí námítky (v bodě č. 2.2.3) týkající se požadovaného doplnění o posudek, jak předmětný stavební záměr ovlivní populace chráněných druhů živočichů žijících v biotopech v jeho sousedství, jelikož některé látky vypouštěné do okolního prostředí se vážou na živočišné tkáně a způsobují zdravotní problémy nejen lidem, ale i živočichům stojícím výše v potravním řetězci, a dále s částí námítky (v bodě č. 2.4) týkající se požadovaného doplnění bilance POPs v této fázi povolovacích řízení pro předmětný stavební záměr, jelikož je důležitá i z hlediska naplňování POPs protokolu k LRTAP úmluvě (LRTAP = Long Range Transboundary Air Pollution).

V případě námitek odvolatele E se Stavební úřad Karviná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal s částí námítky (v bodě č. 3.2) týkající se požadovaného zpracování studie zjišťující imisní koncentrace znečišťujících látek PM₅, PM_{2,5}, PCDD/F a zatížení obyvatel PCDD/F, a dále s částí námítky (v bodě č. 3.6) týkající se neznámého vlivu odparky odpadních vod ze zařízení na životní prostředí, odmítnutí takového postupu, kdy odparka je uvedena jako varianta, u které ani není zřejmé, zda bude použita či nikoli, a požadavku na jasný popis navrhované technologie a jasné zjištění vlivu na životní prostředí.

V případě námitek odvolatele G se odvolací orgán nemůže ztotožnit s názorem Stavebního úřadu Karviná, že důvodem k zamítnutí námitek (v bodech č. 4.1, 4.2, 4.3, 4.4.1, 4.5) je skutečnost, že z námitek jednoznačně nevyplývá ochrana veřejného zájmu na úseku ochrany přírody a krajiny podle zákona o ochraně přírody a krajiny, jehož ochranou má odvolatel G zákonem danou možnost se zabývat. Jak již bylo výše uvedeno, účastník řízení podle § 85 odst. 2 písm. c) může v územním řízení uplatňovat námítky, pokud je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Uvedené právní ustanovení tedy pouze stanoví, kdy a za jakých okolností může uvedený účastník uplatňovat námítky, nijak však nevymezuje obsah a rozsah těchto námitek. V předmětném případě je přitom veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny předmětným stavebním záměrem nepochybně dotčen. K tomu se dále uvádí, že odvolatel G není účastníkem řízení, a proto o jeho námitkách nemělo být rozhodováno ve výroku napadeného rozhodnutí, ale tyto měly být vyhodnoceny v odůvodnění jako připomínky veřejnosti.

V případě námitek odvolatele D Stavební úřad Karviná ve výrokové části napadeného rozhodnutí uvedl, že se námítky uvedené v bodech č. 6.1. až 6.5. zamítají, ale v odůvodnění pak uvedl, že části námítky (v bodě 6.2) týkající se umístění monitorovací stanice bylo vyhověno stanovením podmínky č. 3. V tomto bodě je pak napadené rozhodnutí vnitřně rozporné, a takto i nezákonné.

V případě připomínek Ing. Věry Vantuchové se Stavební úřad Karviná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal řádně s připomínkou (v bodě č. 2) týkající se absence údajů v DÚR o místě a způsobu provedení zhutnění strusky před jejím vyvážením na skládku, které je podmínkou zamezení prašnosti, a dále s připomínkou (v bodě č. 3) týkající se nedostatečného třídění odpadu ze zamýšlených oblastí a založení DÚR na nepravdivých údajích a z toho vyplývajících nepravdivých dat sloužících k podpoře prosazení předmětného stavebního záměru za každou cenu.

Dále se uvádí, že podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou mj. podklady pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. V tomto ohledu pak odvolací orgán zjistil, že v části odůvodnění napadeného rozhodnutí, která se týká hodnocení podkladů rozhodnutí, není uvedeno vyjádření Správy silnic Moravskoslezského kraje, p. o., ze dne 25. 3. 2010, zn.: 534/TSÚ/10/Kop, které je obsaženo v dokladové části DÚR pod č. 55, ani není uvedeno, proč ho Stavební úřad Karviná pominul.

Dále se uvádí, že v době uplynulé po vydání napadeného rozhodnutí pozbyly platnosti mnohá vyjádření zejména vlastníků technické infrastruktury, ale také závazné stanovisko Úřadu pro civilní letectví ze dne 23. 11. 2009, č. j.: 5292/09-701, a závazné stanovisko Vojenské ubytovací a stavební správy Brno ze dne 6. 1. 2010, č. j.: 3929/14361/2009-1383-ÚP-OL. Rovněž s touto skutečností se bude muset vypořádat prvostupňový správní orgán při novém projednání věci.

K obsahu podaného odvolání odvolatele A odvolací orgán uvádí, že:

Ad. 1. Stavební úřad Karviná nepochybil, když při rozhodování, a to jak ve věci samé, tak o námitkách účastníků řízení, vycházel mj. ze stanoviska EIA, které je nezbytným odborným podkladem pro rozhodnutí v předmětném navazujícím územním řízení. Podle ust. § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP byl Stavební úřad Karviná povinen brát při svém rozhodování v úvahu obsah stanoviska EIA. Přitom však nebyl příslušný stanovisko EIA ani proces EIA přezkoumávat.

Ad. 2. Stavební úřad Karviná nepochybil ani, když při rozhodování, a to jak ve věci samé, tak o námitkách účastníků řízení, vycházel mj. ze závazných stanovisek nebo vyjádření dotčených orgánů, které byly podkladem napadeného rozhodnutí, přičemž, podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu, je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Podle ust. § 89 odst. 5 stavebního zákona stavební úřad rozhodne o námitce, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, na základě obecných požadavků na výstavbu, obecných požadavků na využití území, závazných stanovisek dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřekračuje rozsah jeho působnosti. Pokud by však námitka směřovala do působnosti dotčeného orgánu chránícího veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů, pak by bylo třeba, aby stavební úřad v souvislosti s vypořádáním takové námitky postupoval ve vzájemné součinnosti s tímto dotčeným orgánem, tj. využil jeho závazné stanovisko nebo vyjádření, popřípadě si od něho vyžádal odborné stanovisko,

Odvolací orgán nemůže souhlasit s odvolací námitkou týkající se porušení zákona o ochraně ovzduší a Listiny základních práv a svobod v části týkající se práva na příznivé životní prostředí, neboť podklady rozhodnutí obsažené v příslušném správním spisu o takovéto skutečnosti nesvědčí. V této souvislosti se zejména odkazuje na kladné stanovisko EIA a souhlasné závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 6. 8. 2010, č. j.: 111095/2010, k umístění stavby zvláště velkého stacionárního zdroje znečišťování ovzduší v rámci předmětného stavebního záměru.

Vedle toho je však odvolací námitka týkající se způsobu vypořádání jeho námitek částečně důvodná, a to vzhledem ke zjištění odvolacího orgánu, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč podle názoru Stavebního úřadu Karviná některé námitky nesplňují kritéria podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona, jak již bylo výše uvedeno na str. 28 až 29.

Ve věci odvolací námitky týkající se podjatosti všech úředních osob Stavebního úřadu Karviná pak již bylo rozhodnuto usnesením MMR ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699.

K obsahu podaného odvolání odvolatele B odvolací orgán uvádí, že:

Ad. 1. Stavební úřad Karviná nepochybil, když uvedl, že podle stanoviska EIA nedojde ke zhoršení kvality ovzduší na území města Karviná, neboť ze stanoviska EIA vyplývá, že předmětný stavební záměr za předpokladu realizace navržených technických opatření neznamená z hlediska identifikovaných vlivů žádný významný nepřetržitý vliv, naopak předpokládá pozitivní vliv z hlediska ochrany ovzduší. Z tohoto hlediska pak lze potvrdit i zjištění Stavebního úřadu Karviná, že předmětný stavební záměr není v rozporu Územním plánem města Karviná, který nepřipouští povolování výstavbu nových zdrojů emisí, která by měla za následek zhoršení kvality ovzduší.

Ad. 2. Odvolací orgán nemůže souhlasit s odvolací námitkou týkající se účelového,

neprincipiálního a neobjektivního vypořádání odvolatelovy námítky v bodě č. 7.3, neboť při tomto vypořádání bylo zásadní argumentací Stavebního úřadu Karviná, že dodržení nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, bude zajištěno v rámci vydání integrovaného povolení v samostatném správním řízení. Srovnání s vypořádáním námítky odvolatele D v bodě č. 6.3 pak není relevantní, když obsah uvedených námitek je zcela rozdílný. Pokud Stavební úřad Karviná odkazoval na stanovisko EIA nebo na stanovisko MŽP ze dne 8. 6. 2010, č. j.: 50214/ENV/10, pak se jedná o tentýž dokument. Ad. 3. Odvolací námítka týkající se nekonkrétního a pouze obecného vypořádání odvolatelovy námítky v bodě č. 7.3 je sice důvodná v tom směru, že Stavební úřad Karviná své rozhodnutí o této námítce, která se týkala vypouštění odpadních vod obsahujících škodlivé látky do vodních toků, nedostatečně odůvodnil, když se pouze odkázal na budoucí řízení o vydání integrovaného povolení. To ale v daném případě neznamená, že tuto námítku neměl zamítnout, neboť při rozhodování postupoval ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních předpisů, přičemž MŽP vydalo souhlasné stanovisko EIA a KÚMSK, OŽPZ, jakožto vodoprávní úřad, vydal kladné vyjádření ze dne 23. 7. 2010, č. j.: MSK 111076/2010, a MMK, Odbor životního prostředí, jakožto vodoprávní úřad, vydal kladné vyjádření ze dne 12. 8. 2010, č. j.: MMK/119371/2010.

K obsahu podaného odvolání odvolatele C odvolací orgán uvádí, že:

Ad. 1. Odvolací námítka týkající se absence některých obsahových náležitostí v napadeném rozhodnutí, podle ust. § 9 vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení, je důvodná pouze částečně, když napadené rozhodnutí neobsahuje údaje o druhu pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se předmětný stavební záměr umísťuje, a není z něho zřejmé, na kterých pozemcích se umísťují jednotlivé stavby nebo změny staveb tvořící předmětný soubor staveb. Ve zbytku již tato odvolací námítka důvodná není, neboť rozsah podmínek rozhodnutí o umístění stavby uvedený v ust. § 9 odst. 2 uvedené vyhlášky je obligatorní, tzn., že územní rozhodnutí je bude obsahovat jen tehdy, když to konkrétní případ vyžaduje. V předmětném případě pak nebylo třeba stanovit žádné specifické podmínky pro zabezpečení souladu umístění stavby s cíli a úkoly územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací, ani žádné specifické urbanistické a architektonické podmínky pro zpracování projektové dokumentace. Podmínky a požadavky vyplývající ze závazných stanovisek dotčených orgánů pak napadené rozhodnutí obsahuje.

Ad. 2. V případě odvolací námítky týkající se způsobu vypořádání jeho námitek, včetně důvodů pro jejich zamítnutí, Stavebním úřadem Karviná odvolací orgán nezjistil v napadeném rozhodnutí žádné pochybení. Protože tato odvolací námítka neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, vyjádřil se k ní odvolací orgán rovněž pouze obecně.

Ad. 3. V případě odvolací námítky týkající se absence úvah Stavebního úřadu Karviná, kterými se řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí, v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán nezjistil v napadeném rozhodnutí žádné pochybení. Protože tato odvolací námítka neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, vyjádřil se k ní odvolací orgán rovněž pouze obecně.

K obsahu podaného odvolání odvolatele D odvolací orgán uvádí, že:

Ad. 1. Odvolací orgán není příslušný k přezkoumání stanoviska EIA ani procesu EIA, který předchází vydání tohoto stanoviska. K tomu se dodává, že při novém projednání věci bude nutno postupovat v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 39/2015 Sb., kterým se s účinností od 1. 4. 2015 mění zákon o posuzování vlivů na ŽP, pročež mj. MŽP vydá souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu

a Rady 2011/92/EU, a v tomto závazném stanovisku zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí (nelze-li vydat souhlasné závazné stanovisko, musí být záměr předmětem nového posuzování podle § 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb.), a dále též MŽP, podle § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb., ověří DÚR předmětného stavebního záměru z hlediska, zda došlo k jeho změnám oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

Ad. 2. V případě odvolací námítky týkající se nezahrnutí podmínek č. 4 a 6 stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí odvolací orgán zjistil v napadeném rozhodnutí určité pochybení. K tomu se uvádí, že podle ust. 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP správní orgán, který vydává rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, bere při svém rozhodování vždy v úvahu obsah stanoviska, a jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. V předmětném případě sice Stavební úřad Karviná postupoval v souladu s uvedeným právním ustanovením, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, proč do napadeného rozhodnutí nezahrnul podmínky č. 4 a 6 stanoviska EIA, avšak odůvodnění nebylo, vzhledem k povinnosti plynoucí z uvedeného právního ustanovení, dostatečné. Podle názoru odvolacího orgánu by za relevantní důvod pro nezahrnutí podmínky stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí bylo možno považovat např. skutečnost, kdyby byl požadavek stanoviska EIA již splněn, nebo kdyby se požadavek vůbec netýkal ochrany životního prostředí.

K tomu se opět dodává, že při novém projednání věci MŽP vydá souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU, a v tomto závazném stanovisku zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.

Ad. 3. V případě odvolací námítky týkající se nesprávného vypořádání nebo nevypořádání odvolatelových námitek č. 1 až 5 Stavebním úřadem Karviná odvolací orgán uvádí následující.

V souvislosti s vypořádáním námítky v bodě č. 6.1 odvolací orgán nezjistil žádné pochybení, přičemž se připomíná, že Stavební úřad Karviná rozhodoval na podkladě kladných závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů, včetně souhlasného stanoviska EIA. Odvolací orgán pak není příslušný k přezkoumání stanoviska EIA ani procesu EIA, který předcházel vydání tohoto stanoviska.

V souvislosti s vypořádáním námítky v bodě č. 6.2 odvolací orgán nezjistil, kromě určité rozpornosti mezi výrokovou částí a odůvodněním, jak je uvedeno výše na str. 29, žádné další pochybení, když Stavební úřad Karviná vycházel z podmínky č. 5 stanoviska EIA, kterou zahrnul do napadeného rozhodnutí (viz podmínka č. 3.2), a která se týkala mj. projednání umístění doplňkové monitorovací stanice ovzduší v oblasti Havířova a Horní Suché s příslušnými správními orgány před podáním žádosti o stavební povolení. Bez tohoto projednání nebylo možné stanovit konkrétní místo a čas umístění monitorovací stanice ovzduší v Horní Suché.

V souvislosti s vypořádáním námítky v bodě č. 6.3 odvolací orgán zjistil pochybení, když se Stavební úřad Karviná nezabýval namítaným rozdílem DÚR oproti dokumentaci EIA, přičemž odkaz na vypořádání jiné námítky v bodě č. 1.5 nebyl relevantní, neboť tato se týkala procesu EIA a dokumentace EIA.

K tomu se opět dodává, že při novém projednání věci MŽP ověří DÚR předmětného stavebního záměru z hlediska, zda došlo k jeho změnám oproti záměru, ke kterému bylo

vydáno stanovisko EIA, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. V souvislosti s vypořádáním námítky v bodě č. 6.4 odvolací orgán zjistil pochybení, když se Stavební úřad Karviná nezabýval řádně obsahem námítky, který nespočíval v pouhém požadavku na zákaz znečišťování silnice vozidly vyjíždějícími ze stavby, ale především v požadavku, aby v dokumentaci pro stavební povolení byla řešena konkrétní opatření k zamezení tohoto znečištění. Zamítnutí této námítky tak nebylo možno odůvodnit pouhým odkazem na zákaz znečišťování silnice obsažený v právních předpisech (viz ust. § 19 zákona o pozemních komunikacích nebo ust. § 24e vyhlášky OPVÚ). V této souvislosti se poukazuje na to, že na jiném místě napadeného rozhodnutí Stavební úřad Karviná stanovil podmínky pro projektovou přípravu předmětného stavebního záměru (viz podmínky č. 3.12 a 3.13 nebo podmínka č. 18), které věcně souvisí mj. se zajištěním čistoty vozidel, a takto i čistoty pozemních komunikací.

V souvislosti s vypořádáním námítky v bodě č. 6.5 odvolací orgán zjistil částečné pochybení, když se Stavební úřad Karviná nezabýval řádně obsahem námítky v části týkající se všeobecného omezení vlastnických práv vlastníků nemovitostí v okolí předmětného stavebního záměru způsobeného snížením cen nemovitostí a případným znemožněním jejich prodeje. Ostatní části této námítky pak byly vypořádány řádně, když stavební úřad není příslušný řešit vznesené požadavky týkající se výše platby za likvidaci komunálního odpadu, kterou má platit odvolatel D, míry kompenzace za ekologickou újmu, kterou hodlá vyplácet Moravskoslezský kraj, jakož i kompenzace omezení vlastníků nemovitostí v okolí předmětného stavebního záměru.

Ad. 4. V případě odvolací námítky týkající se nezahrnutí obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů do výroku napadeného rozhodnutí odvolací orgán nezjistil v napadeném rozhodnutí žádné určité pochybení. K tomu pak odvolací orgán uvádí svůj názor, že skutečnost, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (viz ust. § 149 odst. 1 správního řádu), ještě nutně neznamená, že všechny požadavky obsažené v závazném stanovisku musí být zahrnuty do tohoto rozhodnutí. V případě územního rozhodnutí o umístění stavby tak není nutné do něho zahrnout např. takové požadavky ze závazného stanoviska, které se vztahují k provádění stavby nebo k jejímu užívání, a jdou tak mimo rozsah obsahových náležitostí tohoto územního rozhodnutí, dále též takové požadavky ze závazného stanoviska, které už projednávány stavební záměr splňuje, anebo takové požadavky ze závazného stanoviska, které jen opakují nějakou povinnost stanovenou zvláštním právním předpisem.

Odvolací orgán dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí nespátřuje pochybení, když v případě zahrnutých požadavků ze závazných stanovisek není jejich zdroj (identifikační údaje závazného stanoviska) uveden současně s těmito požadavky ve výrokové části rozhodnutí, ale až v odůvodnění rozhodnutí.

K opatření Obecního úřadu Horní Suchá ze dne 30. 3. 2011, zn.: OÚHS/524/2011/Kýv, pak odvolací orgán uvádí, že se nejedná o závazné stanovisko, jehož obsah je závazný pro výrokovou část napadeného rozhodnutí, neboť obecní úřad není dotčeným orgánem v územním řízení podle stavebního zákona u zvláště velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, ale pouze u malých zdrojů (viz ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ovzduší). V daném případě je tak relevantní pouze závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010, jakožto příslušného orgánu ochrany ovzduší.

Ad. 5. V případě odvolací námítky týkající se nesprávnosti či nezákonnosti závazných stanovisek dotčených orgánů odvolací orgán uvádí následující.

V případě napadeného koordinovaného závazného stanoviska KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, č. j.: MSK 111097/2010, odvolací orgán využil vyjádření KÚMSK ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143635/2011, a dále uvádí, že koordinované závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, č. j.: MSK 111097/2010, obsahuje v bodě č. 6. vyjádření orgánu ochrany přírody a krajiny (nemá povahu závazného stanoviska dle ust.

§ 149 odst. 1 správního řádu), že významný vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti byl vyloučen stanoviskem ze dne 26. 1. 2009, č. j.: MSK 13539/2009. Toto stanovisko, které nemá povahu závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, když ho orgán ochrany přírody a krajiny vydal, podle ust. § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, před provedením procesu EIA. Do předmětného správního spisu pak bylo doplněno spolu s vyjádřením KÚMSK, OŽPZ, ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143635/2011.

Dále pak koordinované závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, č. j.: MSK 111097/2010, obsahuje v bodě č. 8. vyjádření orgánu ochrany ovzduší (nemá povahu závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu), že závazné stanovisko k umístění stavby stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší bude vydáno v samostatném řízení. K tomuto pak bylo vydáno závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010, podle ust. § 17 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší. Vydání závazného stanoviska samostatně mimo koordinované závazné stanovisko lze sice považovat za určité procesní pochybení, které však nemohlo mít vliv na rozhodnutí ve věci samé, která je předmětem napadeného rozhodnutí, neboť podstatný je obsah závazného stanoviska, nikoliv to, zda je či není součástí koordinovaného závazného stanoviska. Současně se uvádí, že se Stavební úřad Karviná řádně vypořádal s požadavky tohoto závazného stanoviska v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 25.

Dále pak koordinované závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, č. j.: MSK 111097/2010, obsahuje v bodě č. 11. vyjádření orgánu ochrany nerostného bohatství (nemá povahu závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu), že bylo samostatně vydáno závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 3. 12. 2009, č. j.: MSK 175783/2009. Toto závazné stanovisko však nebylo podkladem napadeného rozhodnutí, neboť bylo následně nahrazeno navazujícím závazným stanoviskem KÚMSK, OŽPZ, ze dne 13. 9. 2010, č. j.: MSK 141841/2010. Zde pak odvolací orgán využil opatření MŽP ze dne 17. 8. 2011, č. j.: 60404/ENV/11 1415/430/11 1838/660/11, kterým bylo uvedené navazující stanovisko potvrzeno, dle ust. § 149 odst. 4 správního řádu. K tomu se pak uvádí, že vydání závazného stanoviska podle ust. § 19 horního zákona není vázáno na proces EIA, neboť ten neposuzuje vlivy záměru na hospodářský význam výhradního ložiska jako části nerostného bohatství ve vlastnictví státu. Vydání závazného stanoviska samostatně mimo koordinované závazné stanovisko lze sice považovat za určité procesní pochybení, které však nemohlo mít vliv na rozhodnutí ve věci samé, která je předmětem napadeného rozhodnutí, neboť podstatný je obsah závazného stanoviska, nikoliv to, zda je či není součástí koordinovaného závazného stanoviska.

V případě napadených čtyř koordinovaných závazných stanovisek MMK ze dne 12. 8. 2010, a to č. j.: MMK/096327/2010/02, č. j.: MMK/095851/2010/05, č. j.: MMK/096322/2010/02, č. j.: MMK/096326/2010/02, odvolací orgán uvádí, že tato byla vydána k dílčím částem (ke konkrétním stavebním objektům) předmětného stavebního záměru. Vydání čtyř dílčích koordinovaných závazných stanovisek, popřípadě dalších jednooborových závazných stanovisek, místo jednoho společného koordinovaného závazného stanoviska lze sice považovat za určité procesní pochybení, které však nemohlo mít vliv na rozhodnutí ve věci samé, která je předmětem napadeného rozhodnutí, neboť podstatný je obsah všech koordinovaných závazných stanovisek, nikoliv to, zda jsou či nejsou součástí jednoho společného koordinovaného závazného stanoviska. Totéž platí i pro dvě závazná stanoviska MMK ze dne 26. 7. 2010, č. j.: MMK/095857/2010, č. j.: MMK/095865/2010, podle ust. § 14 odst. 2 lesního zákona, přičemž tato nebyla zahrnuta do výrokové části napadeného rozhodnutí, neboť neobsahovala žádné požadavky na umístění nebo projektovou přípravu předmětného stavebního záměru.

V případě napadeného závazného stanoviska Magistrátu města Havířova, ze dne 28. 7. 2010, č. j.: OŽP/79663/Tih/2010, odvolací orgán využil opatření KÚMSK, ze dne

12. 8. 2011, č. j.: MSK 143556/2011, kterým bylo toto závazné stanovisko potvrzeno, a dále uvádí, že toto závazné stanovisko bylo vydáno až po vydání stanoviska EIA, které však neobsahuje žádné podmínky nebo požadavky z pohledu ochrany lesa, a proto nebyl důvod cokoli do tohoto závazné stanoviska přebírat ze stanoviska EIA.

K obsahu podaného odvolání odvolatele E odvolací orgán uvádí, že:

Ad. 1. V případě odvolací námítky týkající se systémové podjatosti úředníků MMK a KÚMSK se odkazuje na usnesení MMR ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699, kterým bylo této námitce vyhověno.

Ad. 2. V případě odvolací námítky týkající se nezahrnutí podmínek č. 4 a 6 stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí odvolací orgán zjistil v napadeném rozhodnutí určité pochybení. K tomu se uvádí, že podle ust. 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP správní orgán, který vydává rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, bere při svém rozhodování vždy v úvahu obsah stanoviska, a jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. V předmětném případě sice Stavební úřad Karviná postupoval v souladu s uvedeným právním ustanovením, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, proč do napadeného rozhodnutí nezahrnul podmínky č. 4 a 6 stanoviska EIA, avšak odůvodnění nebylo, vzhledem k povinnosti plynoucí z uvedeného právního ustanovení, dostatečné. Podle názoru odvolacího orgánu by za relevantní důvod pro nezahrnutí podmínky stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí bylo možno považovat např. skutečnost, kdyby byl požadavek stanoviska EIA již splněn, nebo kdyby se požadavek vůbec netýkal ochrany životního prostředí.

K tomu se opět dodává, že při novém projednání věci MŽP vydá souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU, a v tomto závazném stanovisku zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.

Ad. 3. Odvolací orgán není příslušný k přezkoumání stanoviska EIA ani procesu EIA, který předcházela vydání tohoto stanoviska. K tomu se dodává, že při novém projednání věci bude nutno postupovat v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 39/2015 Sb., kterým se s účinností od 1. 4. 2015 mění zákon o posuzování vlivů na ŽP, pročež mj. MŽP vydá souhlasné závazné stanovisko poté, co ověří, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU, a v tomto závazném stanovisku zároveň stanoví, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí (nelze-li vydat souhlasné závazné stanovisko, musí být záměr předmětem nového posuzování podle § 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb.), a dále též MŽP, podle § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb., ověří DÚR předmětného stavebního záměru z hlediska, zda došlo k jeho změnám oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

Ad. 4. V případě odvolací námítky týkající se způsobu vypořádání námítky nedostatečného biologického průzkumu v dotčené lokalitě odvolací orgán využil vyjádření KÚMSK ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143635/2011, a dále uvádí, že potřebné biologické hodnocení, dle ust. § 67 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, bylo provedeno v rámci procesu EIA, a to i se zaměřením na výskyt Vážky plavé. Dále se uvádí, že v průběhu územního řízení žádný dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny nepožadoval provedení dalšího biologického hodnocení předmětného stavebního záměru, a že sám Stavební úřad Karviná nebyl příslušný vyžadovat, aby žadatel takovýto doklad doložil, když obsahové

náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejich příloh stanoví ust. § 3 a příloha č. 3 vyhlášky o podrobnější úpravě územního řízení. Dále se uvádí, že požadavek odvolatele E na doplnění podkladů rozhodnutí o vyjádření AOPK nelze považovat za žádost ve smyslu ust. § 45 správního řádu, přičemž ani ze žádného právního předpisu nevyplývá, že takovéto vyjádření mělo být v předmětném případě v územním řízení žadatelem doloženo, anebo že by bez tohoto dokladu nemohlo být územní rozhodnutí vydáno. Pokud jde o podmínku č. 3.6 ve výrokové části napadeného rozhodnutí, která se týká zajištění odborného aktuálního přírodovědného průzkumu a případného transferu nalezených jedinců méně mobilních zvláště chráněných druhů na náhradní lokality, tato byla převzata ze stanoviska EIA, přičemž příslušné povolení výjimky podle ust. § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny by bylo předmětem jiného správního řízení, jehož výsledkem je samostatné rozhodnutí, které není podkladem pro vydání územního rozhodnutí. V tomto směru nebylo v napadeném rozhodnutí zjištěno žádné pochybení.

Ad. 5. V případě odvolací námitky týkající se způsobu vypořádání námitky nedostatečného zjištění imisní koncentrace znečišťujících látek odvolací orgán uvádí, že podkladem napadeného rozhodnutí bylo mj. souhlasné závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, jakožto příslušného orgánu ochrany ovzduší, ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010, a souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje ze dne 22. 7. 2010, č. j.: HP/KA-2318/3.5/10, přičemž žádný dotčený orgán další měření imisí v souvislosti s vydáním napadeného rozhodnutí nepožadoval. Dále se uvádí, že požadavek odvolatele E na doplnění podkladů rozhodnutí o vyjádření Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, zda takto znečištěné prostředí unese další zátěž, kterou přinese předmětný stavební záměr, nelze považovat za žádost ve smyslu ust. § 45 správního řádu, přičemž tento dotčený orgán souhlasné závazné stanovisko k DÚR vydal (viz předchozí věta). V této souvislosti pak bylo zjištěno, že se Stavební úřad Karviná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal s částí námitky odvolatele E (v bodě č. 3.2) týkající se požadovaného zpracování studie zjišťující imisní koncentrace znečišťujících látek PM₅, PM_{2,5}, PCDD/F a zatížení obyvatel PCDD/F, jak již bylo výše uvedeno na str. 29.

Ad. 6. V případě odvolací námitky týkající se nevypořádání námitky nezvyšovat znečištění ovzduší odvolací orgán uvádí, že požadavek odvolatele E na doplnění podkladů rozhodnutí o vyjádření Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, zda takto znečištěné prostředí unese další zátěž, kterou přinese předmětný stavební záměr, nelze považovat za žádost ve smyslu ust. § 45 správního řádu, přičemž tento dotčený orgán souhlasné závazné stanovisko k DÚR vydal, jak již bylo výše uvedeno. K tomu se dodává, že podkladem napadeného rozhodnutí bylo mj. souhlasné závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, jakožto příslušného orgánu ochrany ovzduší, ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010. V tomto směru nebylo v napadeném rozhodnutí zjištěno žádné pochybení.

Ad. 7. V případě odvolací námitky týkající se nevypořádání námitky nezvyšovat dopravní zátěž území v průběhu realizace a provozu spalovny odvolací orgán uvádí, že se v případě opatření Obecního úřadu Horní Suchá ze dne 30. 3. 2011, zn.: OÚHS/524/2011/Kýv, nejedná o závazné stanovisko, jehož obsah je závazný pro výrokovou část napadeného rozhodnutí, jak již bylo výše uvedeno na str. 33. K tomu se dodává, že i v tomto směru Stavební úřad Karviná rozhodoval ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů a v souladu s jejich závaznými stanovisky a vyjádřeními, včetně stanoviska EIA, k jehož přezkoumání není odvolací orgán příslušný. Dále se pak uvádí, že podle DÚR byla doprava související s předmětným stavebním záměrem přes obec Horní Suchá v největší možné míře odkloněna. V tomto směru nebylo v napadeném rozhodnutí zjištěno žádné pochybení.

Ad. 8. V případě odvolací námitky týkající se nevypořádání námitky nezvyšovat nadlimitní

hlukové zatížení odvolací orgán uvádí, že hluková studie byla předložena v rámci procesu EIA, kterého se účastnila též Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje, a byla rovněž podkladem pro vydání závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje ze dne 22. 7. 2010, č. j.: HP/KA-2318/3.5/10, přičemž tento dotčený orgán nepožadoval, aby bylo hlukové zatížení území prověřeno novou hlukovou studií v rámci územního řízení, ale až v rámci projektové dokumentace pro stavební povolení. Tento požadavek byl pak zahrnut do podmínky č. 9 výrokové části napadeného rozhodnutí, v souladu s ust. 149 odst. 1 správního řádu. Výška komínu 120 m je pak zcela v souladu s podmínkou č. 2 stanoviska EIA, k jehož přezkoumání není odvolací orgán příslušný. V tomto směru nebylo v napadeném rozhodnutí zjištěno žádné pochybení.

Ad. 9. V případě odvolací námitky týkající se nevypořádání námitky nezvyšovat znečištění vod v Karvinském potoce, Soleckém potoce, ani nádrži Mokroš odvolací orgán uvádí, že Stavební úřad Karviná postupoval při rozhodování ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních předpisů a v souladu s jejich závaznými stanovisky a vyjádřeními, včetně stanoviska EIA, přičemž KÚMSK, OŽPZ, jakožto vodoprávní úřad, vydal kladné vyjádření ze dne 23. 7. 2010, č. j.: MSK 111076/2010, a MMK, Odbor životního prostředí, jakožto vodoprávní úřad, vydal kladné vyjádření ze dne 12. 8. 2010, č. j.: MMK/119371/2010. V této souvislosti pak bylo zjištěno, že se Stavební úřad Karviná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal s částí námitky odvolatele E (v bodě č. 3.6) týkající se neznámého vlivu odparky odpadních vod ze zařízení na životní prostředí, odmítnutí takového postupu, kdy odparka je uvedena jako varianta, u které ani není zřejmé, zda bude použita či nikoli, a požadavku na jasný popis navrhované technologie a jasné zjištění vlivu na životní prostředí, jak již bylo výše uvedeno na str. 29.

Ad. 10. V případě odvolací námitky týkající se nezahrnutí obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů do výroku napadeného rozhodnutí odvolací orgán uvádí, že nezjistil v napadeném rozhodnutí žádné určité pochybení, a že podle jeho názoru skutečnost, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (viz ust. § 149 odst. 1 správního řádu), ještě nutně neznamená, že všechny požadavky obsažené v závazném stanovisku musí být zahrnuty do tohoto rozhodnutí. V případě územního rozhodnutí o umístění stavby tak není nutné do něho zahrnout např. takové požadavky ze závazného stanoviska, které se vztahují k provádění stavby nebo k jejímu užívání, a jdou tak mimo rozsah obsahových náležitostí tohoto územního rozhodnutí, dále též takové požadavky ze závazného stanoviska, které už projednávány stavební záměr splňuje, anebo takové požadavky ze závazného stanoviska, které jen opakují nějakou povinnost stanovenou zvláštním právním předpisem. K opatření Obecního úřadu Horní Suchá ze dne 30. 3. 2011, zn.: OÚHS/524/2011/Kýv, pak odvolací orgán uvádí, že se nejedná o závazné stanovisko, jehož obsah je závazný pro výrokovou část napadeného rozhodnutí, neboť obecní úřad není dotčeným orgánem v územním řízení podle stavebního zákona u zvláště velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, ale pouze u malých zdrojů (viz ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ovzduší). V daném případě je tak relevantní pouze závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 6. 8. 2010, č. j.: MSK 111095/2010, jakožto příslušného orgánu ochrany ovzduší, s nímž se Stavební úřad Karviná řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 25. V tomto směru nebylo v napadeném rozhodnutí zjištěno žádné pochybení.

Ad. 11. V případě odvolací námitky týkající se nezákonnosti závazného stanoviska dotčeného orgánu odvolací orgán využil vyjádření KÚMSK ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143635/2011, a dále uvádí, že koordinované závazné stanovisko KÚMSK, OŽPZ, ze dne 22. 7. 2010, č. j.: MSK 111097/2010, obsahuje v bodě č. 6. vyjádření orgánu ochrany přírody a krajiny (nemá povahu závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu), že významný vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti

byl vyloučen stanoviskem ze dne 26. 1. 2009, č. j.: MSK 13539/2009. Toto stanovisko, které nemá povahu závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, když ho orgán ochrany přírody a krajiny vydal, podle ust. § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, před provedením procesu EIA. Do předmětného správního spisu pak bylo doplněno spolu s vyjádřením KÚMSK, OŽPZ, ze dne 12. 8. 2011, č. j.: MSK 143635/2011.

Na základě zjištěných skutečností odvolací orgán dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí Stavebního úřadu Karviná je nutno zrušit a věc vrátit prvostupňovému správnímu orgánu, kterým je podle usnesení MMR ze dne 22. 8. 2016, č. j.: MMR-23557/2015-83/1699, Městský úřad Český Těšín, k novému projednání. Tohoto nového projednání se budou moci aktivně zúčastnit všichni účastníci řízení, kteří budou mít možnost hájit svá práva a zájmy uplatněním připomínek a námitek, kterými se bude muset příslušný prvostupňový správní úřad zabývat.

Při novém projednání se pak příslušný prvostupňový správní úřad musí vyvarovat výše uvedených chyb a řízení vést tak, aby vydané rozhodnutí bylo v souladu se zákony a jinými právními předpisy, jakož i s právním názorem odvolacího orgánu.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

V souladu s ust. § 9b odst. 3 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném od 1. 4. 2015, a ust. § 144 odst. 6 správního řádu se toto rozhodnutí doručuje účastníkům územního řízení jako v řízení s velkým počtem účastníků řízení, tj. veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků uvedených v ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona, tj. žadatele a obce, na jejímž území má být předmětný stavební záměr uskutečněn, kterým se doručuje jednotlivě do vlastních rukou, v souladu s ust. § 92 odst. 3 ve spojení s ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona.

Žadateli se toto rozhodnutí doručuje přímo, protože plná moc, kterou žadatel udělil zmocněnci ÚJV Řež, a. s., *dřívější obchodní firma Ústav jaderného výzkumu Řež a. s.*, a která je součástí příslušného správního spisu, byla platná jen do 31. 8. 2011.

Toto rozhodnutí se nedoručuje odvolateli G, JUDr. Milanu Pelikánovi, Mgr. Vladimíru Štefloví a Dagmar Horvátové, protože jim nenáleží postavení účastníka řízení, jak již bylo uvedeno výše na str. 27 až 28.

V případě účastníků řízení RPG RE Property, a.s., Laury Dylové, Aloise Kukola, Karoliny Kukolové, Ing. Karla Gruszky, Ing. Oto Gruszky, Heleny Kubeczkové, Telefónica O2 Czech Republic, a.s., SMP Net, s.r.o. se toto rozhodnutí doručuje jejím právním nástupcům (novým vlastníkům pozemků nebo staveb Romanu Safarovi, Simeonu Sevdinovi, Asental Land, s.r.o., Česká telekomunikační infrastruktura a.s., GasNet, s.r.o.).

P o u č e n í   ú č a s t n í k ů

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Účastníci řízení podle ust. § 85 odst. 1 stavebního zákona, jimž se rozhodnutí doručuje do vlastních rukou (viz ust. § 92 odst. 3 ve spojení s ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona, ust. § 9b odst. 3 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném od 1. 4. 2015, a ust. § 144 odst. 6 správního řádu):

1. KIC Odpady, a.s., Klicperova 504/8, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava
2. statutární město Karviná, Magistrát města Karviné, Odbor majetkový, Fryštátská 72/1, Fryštát, 733 24 Karviná
3. obec Doubrava, Doubrava 599, 735 33 Doubrava
4. Mgr. Sandra Podskalská, advokátka, Údolní 567/33, Brno-město, 602 00 Brno
(v zastoupení účastníka řízení obce Horní Suchá, Sportovní 2/3, 735 35 Horní Suchá)

Účastníci řízení podle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona, jimž se doručuje veřejnou vyhláškou (viz ust. § 92 odst. 3 ve spojení s ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona, ust. § 9b odst. 3 zákona o posuzování vlivů na ŽP, ve znění účinném od 1. 4. 2015, a ust. § 144 odst. 6 správního řádu):

5. Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové
6. Asental Land, s.r.o., Gregorova 2582/3, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
7. Advanced World Transport a.s., Hornopolská 3314/38, Moravská Ostrava, 702 62 Ostrava
8. OKD, a.s., Stonavská 2179, Doly, 753 06 Karviná
9. Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
10. DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem
11. Richard Taraba, Čtvercová 987/11, 735 35 Horní Suchá
12. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, Nusle, 140 00 Praha
13. Moravskoslezský kraj, 28. října 2771/117, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
14. Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj, příspěvková organizace, Vydmuchova 399/5, Ráj, 734 01 Karviná
15. Roman Safar, pobyt neznámý
16. Simeon Sevdin, Kosmonautů 531/11, Ráj, 734 01 Karviná
17. Státní energetická inspekce, Územní inspektorát pro Moravskoslezský kraj, Provozní 5491/1, Třebovice, 722 00 Ostrava
18. RESORBENT, s. r. o., Havlíčkovo nábřeží 2728/38, Moravská ostrava, 702 00 Ostrava
19. Římskokatolická farnost Karviná-Doly, Pivovarská 2/1, Fryštát, 733 01 Karviná
20. Římskokatolická farnost Karviná, Pivovarská 2/1, Fryštát, 733 01 Karviná
21. Správa silnic Moravskoslezského kraje, příspěvková organizace, Úprkova 795/1, Přívoz, 702 23 Ostrava
22. Green Gas DPB, a.s., Rudé Armády 637, 739 21 Paskov
23. Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s., 28. října 1235/169, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava
24. UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Želetavská 1525/1, Michle, 140 92 Praha
25. Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, Žižkov, 130 00 Praha
26. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 ústí nad Labem
27. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, Podmokly, 405 02 Děčín
28. ČEZ ICT Services, a. s., Duhová 1531/3, 140 53 Praha 4
29. ČD – Telematika a. s., Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3
30. Povodí Odry, státní podnik, Varenská 3101/49, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
31. Statutární město Havířov, Svornosti 86/2, Město, 736 01 Havířov
32. Město Petřvald, náměstí Gen. Vicherka 2511, 735 41 Petřvald
33. Město Orlová, Osvobození 796, Lutyně, 735 14 Orlová
34. Obec Petrovice u Karviné, Petrovice u Karviné 251, 735 72 Petrovice u Karviné
35. Obec Dětmarovice, Dětmarovice 27, 735 71 Dětmarovice
36. Obec Albrechtice, Obecní 186, 735 43 Albrechtice
37. Obec Chotěbuz, Chotěbuzská 250, 735 61 Chotěbuz
38. Obec Stonava, Stonava 730, 735 34 Stonava
39. Obec Zebrzydowice, Polská republika
40. Lázně Darkov, a.s., Čsl. Armády 2954/2, Hranice, 733 12 Karviná
41. Hnutí DUHA – Friends of the Earth Czech Republic, Údolní 567/33, Brno-město, 602 00 Brno
42. Spolek FRYGATO – EKO, V Zákoutí 1135/3, Ráj, 734 01 Karviná

43. Arnika – Centrum pro podporu občanů, Dělnická 541/13, Holešovice, 170 00 Praha

Doručení se provede vyvěšením rozhodnutí na úředních deskách Krajského úřadu Olomouckého kraje, Magistrátu města Karviná, Obecního úřadu Doubrava a Obecního úřadu Horní Suchá. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené (viz ust. § 25 odst. 2 a 3 správního řádu).

Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz elektronické úřední desky na webových stránkách Olomouckého kraje: www.kr-olomoucky.cz, Statutárního města Karviná: www.karvina.cz), Obce Doubrava: www.doubrava.cz a Obce Horní Suchá: www.hornisucha.cz.

44. Krajský úřad Olomouckého kraje, Kancelář ředitele (úřední deska), Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

(s žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět s vyznačením údajů o jejím vyvěšení a sejmutí)

45. Magistrát města Karviné, Odbor organizační (úřední deska), Fryštátská 72/1, Fryštát, 733 24 Karviná

(s žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět s vyznačením údajů o jejím vyvěšení a sejmutí)

46. Obecní úřad Doubrava, Doubrava 599, 735 33 Doubrava

(s žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět s vyznačením údajů o jejím vyvěšení a sejmutí)

47. Obecní úřad Horní Suchá, Sportovní 2/3, 735 35 Horní Suchá

(s žádostí o bezodkladné vyvěšení této písemnosti na úřední desce na dobu nejméně 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět s vyznačením údajů o jejím vyvěšení a sejmutí)

otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení
stavebního řádu a památkové péče

Dále obdrží:

48. Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje, Územní odbor Karviná, Ostravská 883/8, Fryštát, 733 01 Karviná

49. Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje, Územní pracoviště Karviná, Těřeškovové 2206, Mizerov, 734 01 Karviná

50. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, 28. října 117, 702 18 Ostrava

51. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Odbor dopravy, 28. října 117, 702 18 Ostrava

52. Magistrát města Karviné, Odbor rozvoje, Oddělení strategií a plánování, Fryštátská 72/1, Fryštát, 733 24 Karviná

53. Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, Oddělení životního prostředí, Fryštátská 72/1, Fryštát, 733 24 Karviná

54. Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Ostrava, Valchařská 15, 702 00 Ostrava
55. Ministerstvo obrany, Agentura hospodaření s nemovitým majetkem, Odbor územní správy majetku Brno, Svatoplukova 2687/84, 662 10 Brno
56. Drážní úřad, sekce stavební – oblast Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc
57. Úřad pro civilní letectví, Letiště RUZYNĚ, 160 08 Praha 6
58. Státní energetická inspekce, Územní inspektorát pro Moravskoslezský kraj, Provozní 5491/1, Třebovice, 722 00 Ostrava
59. Městský úřad Orlová, Odbor životního prostředí, Osvobození 796, Lutyně, 735 14 Orlová
60. Městský úřad Orlová, Odbor dopravy, Osvobození 796, Lutyně, 735 14 Orlová
61. Magistrát města Havířova, Odbor životního prostředí, Svornosti 86/2, Město, 736 01 Havířov
62. Magistrát města Havířova, Stavební a silniční správní úřad, Svornosti 86/2, Město, 736 01 Havířov
63. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 1442/65, Vršovice, 100 00 Praha
64. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Kaplanova 1931/1, Chodov, 148 00 Praha
65. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, 30. dubna 1682/24, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
66. Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídelských zařízení, Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2
67. Obecní úřad Doubrava, Doubrava 599, 735 33 Doubrava
68. Obecní úřad Horní Suchá, Sportovní 2/3, 735 35 Horní Suchá
69. Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, Oddělení stavebního úřadu, Fryštátská 72/1, Fryštát, 733 24 Karviná
70. Městský úřad Český Těšín, Odbor výstavby a životního prostředí, Oddělení výstavby, náměstí ČSA 1/1, 737 01 Český Těšín
71. ad/a (330, V/5)

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Razítko a podpis správního orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí: